

HER ER EN MANN SOM KAN SLÅ PÅ LYSET

Tale av Wm. Branham 29. des. 1963
Branham Tabernacle, Jeff. Ind.

La oss bøye våre hoder nå. Vår Himmelske Far, vi takker Deg i formiddag for Din godhet og nåde, for at Du gir oss det privilegium at vi kan komme sammen her igjen på denne siden av den store Evigheten, for å tilbe den Elskede, Herren Jesus Kristus.

Vi takker Deg fordi Han kom til jorden for å forløse oss fra et liv i synd, og for å gi oss denne store arven som vi eter gjennom Hans rettferdighet. Nå den Hellige And inspirerte hvert et ord og plassere det i folkets hjerter alt etter behov mens vi som Hans ambassadører er her for å bryte Livets Brød for denne ventende forsamling. Vi ber om det i Jesu navn. Amen.
Vær så god, silt.

Jeg ser det virkelig som et stort privilegium å få stå her denne formiddagen sammen med dere. Det er beklagelig at vi ikke har mer plass enn det som er, til å kunne ta imot folket. Tabernaklet vårt er ikke på langt nær stort nok. Men vi er svært taknemlig for å være her disse høytidene borte fra vårt hjem i Tucson. Været var litt dårlig, men vi var glade for å være her og holde møte. Jeg vil beklentgjøre at det skal være et helbredelsesmøte her i kveld - eller bønn for syke. Jeg fortalte Billy om det nettopp. Han sa:

"Hva vill du gjøfe?"

- Du skulle kanskje gi ut noen bønnekort likevel i kveld, omkring kl. 6.30.

Der er så tettpakket her inne, og da (hvis det ble gitt ut bønnekort) vet vi hvordan vi skal få dem inn, slik at de kan bli kalt opp ved nummeret på kortet, og da blir det ikke så trangt om plassen. Vi kan da bare rope dem opp en for en og la dem gå gjennom køen mens vi ber for dem. Så hvis du er syk, eller en av dine kjære er syk og som du ønsker å bringe inn, kan du komme omkring kl. 6.30 eller kl. 7, og få et bønnekort. Han (Billy) skal stå ved døren, eller der hvor han skal gi dem ut mens dere kommer inn. Dette blir antagelig siste gang at jeg får anledning til å komme tilbake på en tid, fordi jeg har en sprengt timeplan nå, og jeg kommer fremdeles til å være her i de forente stater til langt ut på våren. Men kanskje kommer vi tilbake senere denne sommeren.

Om Herren vill, hadde jeg likt å kunne få stedet 'her borte' dersom det er luftkondisjonert. Jeg ville ha spurt Billy (om han ville ordne med det).

Jeg ville gjerne ha talt over de Syv Basuner - å ha en møteserie angående de Syv Basuner, om Herren vill. For vi hadde de Syv Menighetsrider, og de Syv Segl, og nå er det de Syv Basuner. Om vi kunne få litt tid i juni når folk har ferie ... da har de tid til å komme.

Jeg er glad for å se broder Shepherd her i formiddag, fra sykehuset. Jeg var ute for å treffe ham forleden dag. Søster Shepherd, jeg fikk ikke anledning til å ringe i går. Den drømmen som du sendte til meg var svært fin. Slik som det var, så du Kristus i skyene på denne hvite hesten, men den var fremdeles bundet. Men før det forsvant, fikk hele din familie se det. Tyndlingen av drømmen går ut på at din familie har sett Hans virksomhet i disse siste dager - hva det gikk ut på, før det gikk forbi. Så den var svært åndelig og en særns god velsignelse for deg, for din familie. Denne familien gikk igjennom en stor trengsel for å nå dit de er i dag.

Men nå har vi noe denne formiddagen som er litt sørgelig. Det gjelder en av våre kjære venner og beskjende til Tabernaklet - Coats-familien, som vil alle er glad i. De kom østfra, eller fra Chicagos omgivelse, likeså søster Habcock og hennes søster, Armstrong, og alle jentene. Jeg tror at de hørte til 'Naareerne' før, og de har tatt imot Herren og de er meget gode venner av oss. Broder og søster Coats og deres far og mor var på veien hjem forleden dag; de kom vestfra, og en (Bill) mistet veiføret og søster Coats ble drept momentant. Da de ringte til meg i Tucson og jeg fikk høre om det, sajt jeg akkurat med en eske med sukkertøy framfor meg på bordet, hun hadde nylig laget det for meg. Dere aner ikke hva jeg følte akkurat da.

Men jeg tror at vi kan takke Herren i formiddag for at hun ikke behøvde å lide. Hun var begynt å dra på årene og hun slapp å lide. Hun gikk hjem for å være hos Gud. Jeg snakket nettopp med hennes to døtre der i rommet. Broder Coats er her denne formiddagen; han har brudd på noen ribbein.

Jeg ringte til ham da han lå på sykehuset i Missouri med ribbeinsbrudd og forskjellig, men han var sannelig ved godt mot, han er en ekte kristen, av hjertet. Han vet at hans lille dronning ikke er død, men at hun lever i all evighet sammen med Kristus, og at det kommer en samlingsens tid.

Job sa en gang: "Å om du vilde gjemme mig i dødsriket og skjule mig der til din vrede var over." Har dere noen gang lagt merke til at Gud gjør det samme i naturen? Det er som med saften som er i trærne, inni bladene; før vinteren kommer, og vreden øses ut over jorden ... Se, det var en tid da det ikke var vinter på jorden. Og i Tusenårsriket kommer det aldri til å bli flere vintrer. Så det (vinter) er vreden som går over jorden. Og når det skjer, før vreden kommer, sender Gud i Sin nåde denne saften ned og under jorden og ned i treets røtter og holder den der til vinterens vrede er gått forbi, og så lar Han den komme opp igjen om våren. "Å om du ville gjemme mig i dødsriket og skjule mig der til din vrede var over."

Det er net han har gjort for vår søster. Det gjør han for alle kristne. Broder Coats, Gud velstigne deg. Jeg er så glad for å vite at Guds Segl holder i en vanskelig tid. Jeg vet hva han gjennomgår, for jeg opplevde noe lignende for noen år tilbake. En etter en må vi krysse over denne store floden, og min time kommer også en av disse dager, og deres time kommer en av disse dager. Men som David sa: "... frykter jeg ikke for ond; for du er med mig, din kjæpp og din stav de trøster mig." (Salme 23,4)

Jeg vil gjerne at forsamlingen reiser seg et øyeblikk mens vi minnes søster Coats, vår kjære søster som er gått hjem til Gud. La oss bøye våre hoder og tenke på en som en gang, for noen dager siden, gikk inn og ut iblant oss her i Tabernaklet og hluste på oss; en elskelig kristen som nå er på det sted som Herren lot meg få se for ikke så lenge siden. Hun er en ung kvinne igjen og vender nå på at hennes familie skal komme.

Vår Himmelske Far, Vi takker Deg for minnen om søster Coats. Slik en elskelig, kjær søster! Men timen kommer da vi har levd vårt tidsrom ut, det som er blitt tildelt oss, og da må vi gå over floden. Vi takker Deg fordi hun ikke behøvde å lide. Det kan ikke ha vært noe imot henne her som hun skulle lide for. Hun gikk ganske enkelt rett inn i Guds armer, på ett øyeblikk. Hennes mann og hennes barn er her i forniiddag, Herre, for å oppfylle sine plikter. Vi takker Deg så mye for en slik tappert trol "Våre fedres tro som fremdeles lever, istedenfor fangehull, flammer og sverd" (mulltogens sangstrofe). Vi takker Deg for alle disse tingene. La hennes fine sjel finne hvile, Herre. Hun var vår søster. Sorgens tårer faller i våre hjertter fordi hun ikke er iblant oss lenger, men glade springer ut fra tårnene, for Ditt Ord gir oss visshet om at hun lever videre i et uddødelig liv som aldri kan dø. Det kommer aldri til å skje noen ulykke der hvor hun er nå og hvor hun bare ventter på dem som senere skal komme for å forenes med henne. Velstign broder Coats og velstign jantene og deres familie, Herre, og dem som hun var glad i og alle som var glad i henne. Vi stoler på

at vi en dag skal møte henne der i det store Hinsidige, hvor sykdom, sorg og død ikke finnes. Til den tid, bevar oss alle friske og sunne, mens vi tjener Deg og ser fram til den dagen. Vi ber om det i Jesu Kristi navn. Amen. Må den mektige Helligte And som virker med oss her i Tabernaklet, ved åpenbaring av Sitt Ord, gi hennes tapre sjel hvile til vi møter henne igjen.

Det er varmt her fordi våre kroppper gir varme. Jeg vil gjerne gi noen opplysninger nå. Våre forniiddagsmøter her varer lange av og til. Det er i grunn ikke riktig å holde på så lenge med et møte: en time, en og en halv eller av og til to timer. Men grunnen til at jeg gjør det er at vi lager opptak av det og lydbandene går over hele verden. Jeg kommer hit for å lage disse lydbandene, derfor holder vi på så lenge på en forniiddag. Dere kan se at lydbandopptak blir laget 'der' i rommet, og de går over hele jorden. Om Herren vil skal jeg reise tilbake til Arizona i morgen tidlig for jeg skal ha et møte der. Og deretter bærer det hele veien gjennom øststatene. Og dere, søstertfolk fra Georgia, Mississipp, Texas og Alabama, vi kommer til å reise hele veien dit. Vi drar derfra til Phoenix, så til California og så direkte tilbake til Dallas og kanskje svipper vi inn i - San Antonio, tror jeg det er, og tilbake igjenom Alabama og Florida. Så vi kommer til å treffe dere der, om Herren vil.

Dere får fortsette å be for oss og vi vil la dere få vite det hvis Herren legger det på vårt hjerte å holde (en møteserie) her som varer noen dager til kommende sommer. Jeg hadde plantlagt en serie møter.

Og mange av dere i New York kjennet til det synet som kom angående møtene i det skandinaviske landet. Husker dere at det var med i reisepianen? Men så kom synet mens jeg var i New York om at alle de møtene var blitt avlyst av en eller annen grunn. Jeg husker at jeg fortalte noen av dere om det da vi var i New York. Det skjedde nøyaktig slik; det var flere som ville ha lokalt på samme tid og da kunne vi ikke få det. Så dette gir oss mulighets litt mer tid i juni.

Le komme tilbake for å preke over Basunene før det er helt korrekt. Vi vet at alt (etter Herrens vilje) virker det det Han ønsker vi skal gjøre.

Nå ser jeg at dere skifter plass med de som står i korridorene. Vi skulle ønske at vi hadde rom så alle kunne sitte. Når vi skal ta basunene for oss, da ønsker vi å få gymnastikkalen på høykolen her. Jeg tror at den har plass til femhundre, og da har alle en sjansen til å kunne sette seg ned og lytte i ro mens vi forkyner. Disse basunene er vidunderlige. Jeg så på dem forleden dag. Alle basunene lød under det Sjette Seglet, straks før det Syvende Seglet åpenbarer Kristi Komme. ("Basunenes Høyrlid", 19. juli 1964, side 40, og det 3. avsnitt.)

I kveld har jeg et viktig budskap som jeg ønsker å bringe fram før vi ber for de syke. Hvis noen vil ta med hele møtet, vel, om mulig skal vi begynne litt tidlig, for vi skal be for syke. Jeg ønsker ikke å preke for lenge, men det er noe som jeg i noen tid har ønsket å si til menigheten, å gjøre dere kjent med hvordan tingene utvikler seg for tiden og hvor langt vi er kommet, etter min beste viten ut fra Skriftene.

Kanskje ønsker dere å notere det eller følge med (i Bibelen) det vi skal lese i formiddag fra Esaias. Jeg vil lese det 42. kapitlet i Esaias.

Vi er svært glad for å ha br. Dauch hos oss. De trodde ikke at han kom til å leve den dagen her i Sheveport. Men han har sannelig tro. Han sitter rett ut av det; Herren velsigne ham. Br. Dauch er 91 år gammel og han hadde en total hertesvikt og et hjerteanfall i tillegg. Og legen som sa at de ikke kunne se noen mulighet for at han kunne leve, er død, og br. Dauch er i live, han sitter her. En mann som er 91 år gammel og som fikk hertesvikt og hjerteanfall. Og da jeg dro dit (til sykehuset), 'gå' jeg ham vandrende på gaten; jeg 'så' ham i kirken. Jeg gikk til ham mens han lå under surstofføtet og sa: "I Herrens navn: jeg skal hilse på deg på gaten og jeg skal få se deg i kirken

igjen. Og neste på tallet sett han der bakerst i kirken. Da jeg dro til Louisvillie, gikk jeg til Bill Boar (restaurant), og med det samme jeg gikk ut av bilen og begynte å gå, kom br. Dauch vandrende på gaten. Det var helt nøyaktig (som i synet). Og slik som Herren har velsignet ham! I kveld skal vi snakke om helbredelse og forskjellig. Og jeg har noen uvanlige ting å si dere. Men nå får vi gjøre lydbandopptakene klar så de kan startes, jeg vil begynne med å lese fra Esaias 42 og fra det 1. til det 7. vers. Og fra Matteus 4 tror jeg det var versene 15 og 16. Fra Esaias leser vi:

"Se min tjener, som jeg støtter, min utvalgte, som min sjel har velbehag i! Jeg legger min ånd på ham, han skal føre rett ut til hedningefolkene. Han skal ikke skrike og ikke rope, og han skal ikke la sin røst høre på gaten. Der knekkede tør skal han ikke knuse, og den rykende tande skal han ikke slukke; på rette måte skal han føre retten ut til dem. Han skal ikke bli mødlig, og hans kraft ikke bli knekket før han får grunnlagt retten på jorden; og på hans lov ventet øene. Så sier Gud Herren, som skapte himmelen og utspante den, som bredte ut jorden med det som grov på den, som gir ånde til folket som bor på den, og ånd til dem som ferdes på den: Jeg, Herren har kalt dig i rettferd og tatt dig ved hånden, og jeg vil verne dig og gjøre dig til en pakt for folket, til et lys for hedningene, forat du skal åpne blinde øyne, føre de bundne ut av fengsel og føre dem som sitter i mørke, ut av fanghuset."

Fra Matteus Evangeliums 4. kapittel ønsker jeg å lese om oppfyllelsen av denne profetien som ble gitt av Esaias. Jeg vil begynne fra det 12. vers istedenfor det 15:

"Men da han fikk høre at Johannes var kastet i fengsel, drog han bort til Gallien. Og han forlot Nasaret og kom og tok bolig i Kapernaum ved sjøen, i Seboulons og Natfais landemerker, forat det skal

Jeg tenkte at det kanskje var Herrens vilje at jeg skulle komme tilbake for å preke over Basunene før det er for seint. Vi vet at alt (etter Herrens vilje) virker helt korrekt. Dette lå på mitt hjerte, og kanskje er det det Han ønsker vi skal gjøre.

Nå ser jeg at dere skifter plass med de som står i korridorene. Vi skulle ønske at vi hadde rom så alle kunne sitte. Når vi skal ta basunene for oss, da ønsker vi å få gymnastikk salen på høyskolen her. Jeg tror at den har plass til femhundre, og da har alle en sjanse til å kunne sette seg ned og lytte i ro mens vi forkyner. Disse basunene er vidunderlige. Jeg så på dem forleden dag. Alle basunene lå under det Sjette Seglet, straks før det Syvende Seglet åpenbarer Kristi Komme. ("Basunenes Høytid", 19. juli 1964, side 40, og det 3. avsnitt.)

I kveld har jeg et viktig budskap som jeg ønsker å bære frem før vi ber for de syke. Hvis noen vill ta med hele møtet, vel, om mulig skal vi begynne litt tidlig, for vi skal be for syke. Jeg ønsker ikke å preke for lenge, men det er noe som jeg i noen tid har ønsket å si til menigheten, å gjøre dere kjent med hvordan tingene utvikler seg for tiden og hvor langt vi er kommet, etter min beste viten ut fra Skriftens.

Kanskje ønsker dere å notere det eller følge med (i Bibelen) det vi skal lese i formiddag fra Esaias. Jeg vil lese det 42. kapitlet i Esaias.

Vi er svært glad for å ha br. Dauch hos oss. De trodde ikke at han kom til å leve den dagen her i Shreveport. Men han har sannelig tro. Han sitger rett ut av det; Herren velstignes ham. Br. Dauch er 91 år gammel og han hadde en total hjertesvikt og et hjerteanfall i tillegg. Og legen som sa at de ikke kunne se noen mulighet for at han kunne leve, er død, og br. Dauch er i live, han sitter her. En mann som er 91 år gammel og som fikk hjertesvikt og hjerteanfall. Og da jeg dro dit (til sykehuset), 'sa' jeg ham vandrende på gaten; jeg 'så' ham i kirken. Jeg gikk til ham mens han lå under surstoffrøret og sa: "I Herrens navn: jeg skal hilse på deg på gaten og jeg skal få se deg i kirken

igjen. Og neste på møtet satt han der bakerst i kirken. Da jeg dro til Louisville, gikk jeg til Blue Boar (restaurant), og med det samme jeg gikk ut av bilen og begynte å gå, kom br. Dauch vandrende på gaten. Det var helt nøyaktig (som i synet). Og slik som Herren har velignet ham! I kveld skal vi snakke om helbredelse og forskjellig, og jeg har noen uvanlige ting å si dere. Men nå får vi gjøre lydbandapparatet klar så de kan startes, jeg vil begynne med å lese fra Esaias 42 og fra det 1. til det 7. vers. Og fra Matteus 4 tror jeg det var versene 15 og 16. Fra Esaias leser vi:

"Se min tjener, som jeg støtter, min utvalgte, som min sjel har velbehag i! Jeg legger min And på ham, han skal føre rett ut til hedningsfolkene. Han skal ikke skrike og ikke rope, og han skal ikke la sin røst høre på gaten. Det knekkede rør skal han ikke knuse, og den rykende tande skal han ikke slukke; på rette måte skal han føre retten ut til dem. Han skal ikke bli mødlig, og hans kraft ikke bli knekket før han får grunnlagt retten på jorden; og på hans lov venter øene. Så sier Gud Herren, som skapte himmelen og utspente den, som bredte ut jorden med det som gror på den, som gir ånde til folket som bor på den, og ånd til dem som ferdes på den: Jeg, Herren har kalt dig i rettferd og tatt dig ved hånden, og jeg vil verne dig og gjøre dig til en pakt for folket, til et lys for hedningene, forat du skal åpne blinde øyne, føre de bundne ut av fengsel og føre dem som sitter i mørke, ut av fangelsene."

Fra Matteus Evangeliums 4. kapittel ønsker jeg å lese om oppfyllelsen av denne profetien som ble gitt av Esaias. Jeg vil begynne fra det 12. vers istedenfor det 15:

"Men da han fikk høre at Johannes var kastet i fengsel, drog han bort til Gallilea. Og han forlot Nasaret og kom og tok bolig i Kapernaum ved sjøen, i Sebuloens og Nafthalis landemerker, forat det skulle

de opfylles som er talt ved profeten Esajas, som sier: Sebulsens Land og Nafails Land ved sjøen, landet på hin side Jordan, hedningens Galilea, det folk som satt i mørke, har sett et stort lys, og for dem som satt i dødens land og skygge, for dem er et lys opprullet. Fra den tid begynte Jesus å forkynde og si: Omvend eders; for himlens rike er kommet nær!

Må Herren legge Sin velsignelse til det som ble lest fra Hans Ord! Jeg hørte noen som talte over denne pussige lille teksten og som sa dette, men jeg vil ta det som en tekst:

HER ER EN MANN SOM KAN SLÅ PÅ LYSET.

Vi skal tale over emnet som omdandler lys. Dette er i tilslutning til tre emner som vi nettopp har talt over; ett av dem ble det talt over i Tucson, eller Phoenix: Hvorfor Jesus kom fra Betlehem. Han måtte det, for Han er Betlehem! Betlehem: 'Brødhuset'. Og hver kristen som er født i Kristus er født i Betlehem, i Guds Brødhus. David var et bilde på det da han var en flyktning i den tid hans eget folk hadde avsatt ham. Han var blitt utvist. Betlehem var blitt besett og filistrene lå i garnison rundt Betlehem. David, en flyktning, er et bilde på kirken i dag, på Kristus. Kristus er en flyktning fra Sin egen kirke i dag.

En flyktning er en som er blitt avvist. Og David var blitt forkastet enda han var salvet til konge; profeten hadde salvet ham. Under den tid mens han var en flyktning bortre fra sitt folk, tok han seg av mange hederlige 'hadninger' (ikke-jøder). En av dem drap åttehundre menn på en dag med en lanse. Og atter en annen hoppet en dag da det hadde snødd, ned i en brønn og drap en løve (2. Sam. 23,20). En gang da de holdt på å samle linsær, som er bønnær eller ertær eller noe liknende, flykkt alle, men én ble tilbake og sloss til han ble så trett at hans hånd hang fast ved sverdet. De slo også disse brødre til Goliat, som var kjemper. De var derfor menn som holdt seg til David fordi de visste at han en gang ville komme til makten.

De visste det uansett hva de andre sa. Gud hadde gitt David salvelsen, og de visste det. De var 'hadninger', uansett om folk nektet å ta imot ham, så visste disse at han ville komme til makten.

For et bilde dette er på Kristus i dag - en flyktning! Dere spør: "En flyktning?" Ifølge Bibelen. Gud ledet oss så fint gjennom de Syv Kirketider. Og i denne Laodikea Kirketiden var Kristus en flyktning utenfor Sin egen kirke; Han var blitt avvist og forsøkte å komme inn igjen. Han er en flyktning for Sin egen kirke. Og grunnen til at Han er en flyktning er at Han er Ordet og de vil ikke la Ordet få komme inn. De har mottatt trosbøkkjennelser istedet. Og vi ser at i denne store striden sto disse djerpe menn, disse hadninger, rundt David. Dere kan legge merke til hvordan Betlehem ble til. Jeg vil ikke gå inn på det, men i virkeligheten var det sønnen til Rahab, skjøgen, som grunnla Betlehem (Matt. 1, 5 og 6). Der var det rikt på korn, og vannet var godt. Han grunnla den lille byen. Det var den minste av alle byer, for profeten sa:

"Og du Betlehem i Juda land, du er ingenlunde den ringeste blandt høvdingene i Juda; for fra dig skal utgå en høvding som skal være hyrde for mitt folk Israel." (Matt. 2,6)

Han stammet fra den lille plassen. Da profeten Samuel dro dit for å salve (en konge) og da David ble utvalgt, sto de alle der, de svære, fine brødre. Store, djerpe menn, de så alle sammen ut til å kunne bli fine konger. Men akkurat den som var forkastet, David, ble oljen helt over.

Så ser vi at etter ham (Boas) kom Obed, og etter ham kom Isai. Ved Ruth kom det enda en hedning inn. (Ruth var av moabitisk ætt, Ruts Bok, 1, 1-4). Og ut av Isai kom David. Og en liten stall på en fjellstråling brakte fram kongenes Konge, Jesus Kristus, Davids Sønn, hans åndelige Sønn. David selv ble født i denne byen, han måtte komme til dette lille stedet. Og det ble kalt Betlehem, Brødhuset, Han er Huset for Guds Brød.

Da David lå der ved fjellet den dagen og så utover filistrene som lå rundt i garnison på denne måten, må han ha blitt varm og tørst. Han sa: "Om jeg bare ennu en gang kunne få vann fra denne brønnen å drikke!" (2. Sam. 23, 14-17). Hans minste tanke var det samme som en befaling for dem som holdt av ham.

Slik er det i dag: Jesu minste tanke - eller hva med Hans Ord - skulle være en befaling for oss, "Hedningere", som elsker Ham. For vi vet av Han kommer til makten, uansett hvor mye Han er avvist. Himlene og jorden skal forgå, men 'Dette' kommer til å regjere på samme måten når alle himler og jorden er oppløst. Vi vet at Han kommer til makten, fordi ingenting kan forhindre oppfyllelsen. 'Dette' er Kristus, åpenbaringen om Ham, og det kommer til å skje akkurat slik som Ordet sier det, for Han er Ordet. Og de minste av Hans befalinger, uansett hvor små de er, enten det gjelder å bli døpt over igjen eller hva det nå er, vil vi gjøre. De er Hans befalinger.

Så var Davids minste tanke en befaling for disse Hedningere, for de var et bilde på Hedningemengden av i dag. De var djerve menn! De menn som holdt seg til David var Hedningere, men de var djerve menn. De var uten frykt. De visste ikke engang hva frykt var for noe. En av dem tok slutt spyd og drap 800 mann, alle som var omkring ham. For en mann det var! Der var en egyptisk stridsman som hadde et langt spyd. Han (Bensaja; 2. Sam. 23, 20-21) hadde bare en stav, men han tok staven og slo spydet ut av egypterens hånd og drap ham med hans eget spyd.

En av disse kjemper hadde fingrer som var fjorten centimeter lange, 'slik'. Fingeren din er ikke lang som hånden når hånden lukkes, så da blir hånden 28 centimeter! Med et spyd! Men han (Bensaja) sprang fram og drap ham! Hvordan? Fordi han var en hederlig mann, en Hedning som 'så' en mann som var såvelv og han visste at han skulle komme til makten.

La dere merke til hvor riddertilig de var overfor David? Da David til slutt kom til makten, gjorde han dem til høvdingar over byer.

Lovet ikke Jesus det samme? Det er det samme: Å gjøre dem til herskere (1. Kor. 6, 2-3).

David hadde en gang lyst til å drikke noe friskt. Han hadde antagelig bare noe gammelt, varmt og stilletstående vann som han drakk av. Men så skjedde det at han kom til å tenke på det friske vannet i Betlehem, Guds Brødnhus. Og han sa: "Om jeg bare hadde noe å drikke fra den kilden!" Da dro disse menn sine sverd og kjampet seg over en avstand på 25 km gjennom filistrene, ikke fordi han hadde bedt dem om det, men fordi de visste at han ønsket det. De slo filistrene på alle kanter hele veien ned til brønnen. Mens to av dem kjempet, hentet den andre sin bøtte med vann, og så kjempet de seg tilbake hele veien og gav det til David. Snakk om å være riddertilig! David, denne gudfryktige mannen, sa: "Det være langt fra mig, Herre, å gjøre dette! Skulle jeg drikke de menns blod, de som dro avsted med fare for slutt liv?" Og han ville ikke drikke det. (2. Sam. 23, 17) "Jeg gir det til Herren. Han er det verdig, ikke jeg."

Det er et bilde på Kristus, med Hans eget Evtige Liv imt Seg; Klippen som ble slått, som øste Slutt Liv ut på jorden, som et syndoffer for oss, så dette Ordet kunne få leve. Å, Hedningere, som jeg har sagt, hvem vill dra dette sverdet med meg? Han ønsker noe friskt å drikke denne forriddagen, ikke av disse gamle, stillestående læresetninger og slitt som vi tuller med. Han ønsker ekte tro på Hans Ord, de som vill tro hvert Ord av Det. La oss dra til Brønnen og bringe med tilbake noe å drikke, en forfriskning; en tilbedelse som ikke er bygd på trosekjennelser og demomansjon, men på ekte tilbedelse i Anden, med Kristus bltant oss, Han som lever Slutt Liv slik som Han vil det bltant oss, dvs. Ikke med trosekjennelser og forskjellige ting. La oss (tilbe) Ham på denne måten.

Det neste (av de tre emner; side 8) var hvordan Gud handlet med folket på Josefs tid, gjennom en drøm. La dere merke til det? En drøm er noe som kommer i annen rekke. Det er en virkemåte som Gud bruker i annen

rekke. Enkelte kan ha drømmer som ikke betyr noe i det hele tatt. Hvis du spiser for mye kan du få et mareritt. Så en drøm er noe som inntar annen plass. Men hvorfor ville Gud beskytte Sin egen Sønn ved ånenngangs virkemåte? Han viste Seg for Josef. Han sørgt for Sitt eget Barns velferd på et sekundært vis. Har dere noen gang tenkt på det? Det var fordi det ikke fantes noen profet i landet. Derfor måtte Han virke ved drømmer. Og det var ikke noen drøm som trengte fortolkning. Herrens Engel sa: "Josef, frykt ikke for å ta din hustru, Maria, til deg, for det som er avlet i henne, er av den Hellige Ånd." Det var en uvanlig begivenhet. Josef var en rettfærdig mann, og dette var uvanlig.

Gud er uvanlig. Og det som er uvanlig, er vanskelig å forstå. Det er derfor at det er så vanskelig å forstå Samhøet i dag, for det er så uvanlig. Og en kvinne som skulle ha barn uten å kjempe til mann, det var svært uvanlig. Men allikevel kan Gud vise Seg for deg i en drøm hvis du er ærlig og oppriktig. Det viser at det du har, enten det er ditt intellekt, enten du kan plystre, synge, vitne eller hva du nå har, hvis hele ditt vesen er overgitt til Gud, da kan Gud bruke det, hvis du bare vill la Ham få gjøre det.

Forleden kveld prekte br. Neville her over et emne angående 'Å slippe unna', om hvordan en mann slapp unna. Jeg syntes at det var noe å merke seg. Og i formliddag synes det som den Hellige Ånd vil ha meg til å ta 'Lys' som emne, som det neste (etter det som br. Neville forkynte). Det fortsetter med hvordan livet til Kristus i begynnelsen begynte i en stall - vi gjennomgår det i Jhen i vår tekst. Han (br. Neville) viste nok om det og jeg visste ikke om det, og her er vi akkurat ved den samme tingen. Det går videre den samme veien, det neste er begynnelsen av Hans virksomhet. Og i kveld får vi noe som passer nøyaktig sammen med det, det fortsetter direkte i kveld, om Herren vill. Et stort lys! "For det skal ikke alltid være mørke for det Land hvor det nu er trengsel; tidligere førte han

vanere over Sebubons land og over Nafrahis land, men i fremtiden skal han føre ære over det, over veien ved havet, landet på hin side Jordan, hedningenes Gallilea. Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys; de som sliter i dødsryggenes land, over dem skal lyset stråle." (Es. 9, 1-2)

Lys. I Bibelen, i 1. Mos. 1,3 finner vi når det ble Lys for første gang. Det var Guds talte Ord som skapte Lys. Gud sa: "La det bli lys", og det ble lys. Husk at lys kommer ved Guds talte Ord. Lyset er det som ligger til grunn for at Han har talt. Når lyset spret seg, er det et bevis på det. Det fantes ikke lys. Så sa Gud: "La det bli lys", da var det lys der. Det er et bevis. Lyset er en stadfæstelse på Hans talte Ord. Det er det samme i dag, en stadfæstelse på Hans talte Ord. Når du ser Hans Ord stadfæstet, eller m.a.o., gjort kjent, bevisst, da er det lyset fra Hans Ord som er talt. Ingenting kan leve uten lys. Det finnes ikke liv på jorden i dag, botanisk liv osv., som ikke er kommet til ved sollyset. Så finnes det heller ikke Evtig Liv utenom Guds Sønn. Han er lyset. Når vi nå studerer, ser vi at "Jorden var øde og tom."

Noen mennesker argumenterer i dag i våre skoler osv., angående jorden som er mange millioner år gammel, og de forsøker å forkaste Bibelen. De sier at den ikke er rett. Men de leser aldri i Bibelen. Det er det hele. For Bibelen forteller oss ikke hvor gammel jorden er. Bibelen sier: "I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden." Punktum! Når og hvor lenge vet vi ikke. Men det er det første. Så kommer det et punktum, som betyr at det er slutten på denne setningen. "I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden." Det kan ha vært for hundremillioner eller billioner av år siden eller hvor mye det nå var. Og hvordan Han gjorde det - det er Hans sak å vite det, ikke min sak. "Og jorden var øde og tom, og det var mørke over det store dyp, og Guds Ånd svavde over vannene. Da sa Gud: "Det bli lys!" Jeg tror at solen og månen osv. allerede eksisterer. Så fortsettes det i 1. Mos. 3 med den videre forklaring.

ringen. Jeg tror at det som var her, verden, at vi skulle bruke det; og så kom det (lys); der var tåk og damp over hele jorden og gjorde det mørkt. Og Gud sa: "Det bil lysi" og mørket forsvant og det ble en skyfri himmel. Jeg tror at det er Guds måte å gjøre tingene på. I det neste verset i Bibeelen, 1 det 4. vers, står det: "Og Gud skilte lyset fra mørket. Og Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt." Gud Ord skiller alltid lys fra mørke. Det er Ordet som lager atskillelse, Lys fra mørke. Gud gjør bestandig det samme når Han skal til å bruke noe. Slik som da Han skulle brudenne gamle stjernen eller hva det nå var, denne jorden, da måtte Han separere lyset fra mørket. Når Han skal til å bruke en gruppe mennesker, må Han skille lyset fra mørket. Når Han skal til å bruke en person, skiller Han lyset fra mørket. Lys kommer fra Gud. Og husk på at lyset kom ved Hans talte Ord. Guds Ord sa: "Det bil lysi" da det ikke var lys, og Han sendte lyset for å skille ut mørket. Dette befalende Ord gjorde skyen klar slik at solen kunne skine ned.

Og i dag er det Hans Ord som renser ut alle vantrø-
atmosfærer.

Jeg tror at jeg hadde elleve intervjuer straks før jeg kom til talerstolen i formiddag. Forleden dag trodde de at den lille gutten til en venn av meg, Jim Poole, hadde fått et hjerteanfall og de sendte ham i full fart til sykehuset. Det så ut som han hadde astma som var kasset på den lille karen. Hjertet hans hoppet, han skrek og kunne ikke puste og det så ut som om han holdt på å dø da de brakte ham hit, jeg sto på farten til å dra til sykehuset da de brakte ham inn her. Jeg tok fatt i den lille hånden hans; jeg sa: "Det som har forårsaket det er at ungen har fått meslinger, og den lille gutten har fått feberanfall. Bare se hva som skjer med ham. Jeg har lyst å se ham igjen om to dager, da vil han være full av meslinger." Her er han, full av meslinger. Så, hvordan er det? Gud skiller mørket fra lyset, eller lys fra mørke. Han skiller dødfra liv, og Han gjør det med Sitt Ord. Det er alltid Hans Ord som bringer det fram.

Sæden var allerede på jorden. Jeg tror at Gud hadde plantet sæden, og da solen fikk komme til denne sæden, begynte den å gro. Det er grunnen til at det bare tok noen dager å bringe det fram, fordi sæden allerede var nede i jorden. Det eneste som trengtes var lys. Og det er slik Gud gjør det i dag. Hans Sød er her allerede, Hans Ord. Det eneste som trengtes er at lyset kommer over Det. Og Han er dette lyset, for Han er Ordet. Ordet og lyset er det samme. Livet som er der inne, er Ordets lys, det er Lyset. Livet som ligger inni kornet, det er livet som bryer fram og livet kommer fra kornet. Det er på denne måten at Kristus, i Ordet, får Ordet til å gjøre det som er forutsatt. På samme måten som livet i hveteikornet - eller i hva som helst annet - det får hveten til å gjøre det det er forutsatt at den skal gjøre. (Slik er det med) alt liv! Liv er bare ved Guds åpenbarerte Ord. Liv kommer bare ved Guds manifesterte Ord. Så lenge det bare er inni Boken, kan det fremdeles reises spørsmål. Men når det er blitt stradfestet, da ser du produktet av det som det tales om, da er det lyset på Ordet. Ordet sa det og når det da skjer, da er det Livet i lyset, lyset som bringer liv. Lys bringer liv.

Plant hvete her i kjelleren og dekk over den. Den kommer aldri til å bringe fram noe, det går ikke. Det finnes ikke lys der. Men så snart lyset treffer den, bringer den fram liv hvis det er livsdyktig sæd. Det er det samme i Ordet. Ordet er Gud, og når lys treffer Det, bringes Ordet til liv igjen.

Slik har det vært i enhver tidsalder. Og vi setter stor pris på disse mektlige ting, at det rettferdiggjøret Ord er det talte Ords lys.

Gud sa: "Det bil lysi" Hva om Han sa det og det ikke ble lys? Da kunne vi ikke vite om det er sant eller ei. Da vet vi ikke om Han er all right. Da vet vi ikke om Han er Gud eller ei, fordi Han bare sa: "Det bil" og så var det ikke noe. Så når Gud taler og vi ser det, da er det lyset som skinner, Ordets Samhet. Det er lys og liv.

Alt naturlig liv kommer ved Hans talte Ord. Og solen er Hans talte Ord. Han sa at Han skapte et stort lys på himmelen for dagen og et mindre lys for natten. Og alt naturlig liv må komme ved Guds talte Ord.

En blomst kan ikke gro uten at lyset fra Guds talte Ord skinner på det. For solen, s o l e n (the s u n) er Guds talte Ord, for Han sa: "Ja det bli lys". Det er Guds talte liv. Og uansett hvor mye folk forsøker å si det ene og det andre, så kommer det alltid til å være det samme - vi må absolutt ha denne solen. Naturlig liv kan bare komme ved Guds talte Ord.

Og åndelig liv, Evtig liv, kan bare komme gjennom Guds talte Livets Ord.

Liv et kom den gangen ved S ø n n e n (the S o n). I Ham er Lyset, og mørke finnes ikke i Ham, og Han er Guds talte lys. Stemmer det?

- Amen. (Fra forsamlingen)

Guds talte Ord for "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Og det er Gud for evig. Og det trengs Guds lys over Ordet for å gjøre det levende. 'Her' (i Bibelen) er det Han talte, ja nå Lyset skinei! Amen! La Lyset skine, og da vil Lyset få hvert Ord i dets rette posisjon i den rette tid. Amen! Når tiden er inne!

Av og til ligger kornet uvirksomt nede i jorden gjennom hele vinteren slik som vinterhveten som er sådd i jorden. Men når solen kommer i dens rette stilling, da er den nødt til å komme til liv. Den kan ikke leve uten solen. Og Gud har gitt løfter for hver tidsalder og for hver dag. Og når Lyset kommer i den rette stilling og skinner på Det, da vil det produsere nygættig det som Ordet sa, fordi Han er Lyset og Livet.

Guds Ord kommer kun ved Bibelen. Guds Bibel er den trykte form av Guds Sønn for Bibelen sa at den er åpenbart gjennom Jesus Kristus. Det er Gud som åpenbarer Seg gjennom Kristus, og Kristus er Ordet. Det trengs Guds lys for å skine på Ordet for å bevise at Gud fremdeles taler liv, Evtig liv.

Han befaler naturlig lys å komme fram og det bringer liv. Liv kommer bare ved Lyset. Ordet manifesterer, eller gjort kjøtt. Alle løftene i Bibelen ble manifestert da Jesus Kristus, Ordet, ble kjøtt iblant oss. Gud virker alltid gjennom mennesker. Menneskene er underkastet Gud.

Hvis det holder på å bli litt for varmt for dere, kan dere åpne vinduene eller slå ned varmen. Kanskje vil dereventen slå ned varmen litt. Jeg ser at mange har det varmt, det er varmt å stå her også. Jeg er glad for at det er for varmt istedenfor kaldt, for jeg liker varme. Varme bringer alltid liv, det må tild til.

Legg merke til dette: 'gjort-kjøtt'. Når Ordet blir kjøtt, blir det stadfestet. På samme måten som å ha Ordet i den riktige posisjonen og i den rette slags jord, da vil Sæden bringe fram etter sitt slag. Og når Ordet er kommet i et hjerte av det rette slaget, da vil Det manifestere Seg. Det vil bringe Lyset fram. Det vil gå opp over det. All ríght.

Ingenting, enten det er naturlig eller åndelig, kan leve uten Guds lys. Liv kan naturligvis bare komme ved lys. Ingenting, naturlig eller åndelig, kan leve uten Guds lys. Tenk på det. Men når Han sender oss Lyset og gjør alle disse tingene, og vi da avviker det, da er det den sørgelige siden - når Lyset blir sendt til oss og det blir avvist. Kunne dere tenke dere en mann i dag som sier: "Jeg nekter ganske enkelt å si at det finnes noe slikt som sol. Jeg tror ikke at det finnes en sol." Så går han ned i kjelleren, lukker alle dører, setter seg ned i mørket, og så sier han: "Det finnes ikke noe slikt som en sol. Det finnes ikke noe slikt som lys." Da ville dere med en gang skjønne at det var noe mentalt galt med en slik person. Det må jo være noe galt faktisk med ham hvis han går ned i en mørk kjeller og nekter å akseptere fordelene med Gud-gitt lys. Da er det noe galt med ham. Han vil ikke ha dens varme stråler. Han vil ikke ha dens helsebringende kraft. Han vil ikke ha dens lys til å vandre i.

Han vil heller sitte i mørke. Det viser at det er noe mentalt feil med mannen.

Og jeg sier dette med all kjærlighet og respekt: på samme måten er det noe åndelig galt med en mann som skynder seg tilbake til sine trosbekjennelser i den omstansjonen, og som nekter å se Bibelens Lys når det skinner rett foran ham. Da er det noe galt fatt med ham. Han går tilbake til sine trosbekjennelser og former, lukker døren og sier: "Det finnes ikke noe slikt som Det Mirakuløse dager er forbi. Det finnes ikke noe slikt som helbredelse ved bønn. Det finnes ikke noe av det. Det var for en apostel." En slik mann er åndelig gal. Noe er galt fatt med ham. Han har dradd forhengene med og avvist den Hellige Ånd som kan komme over ham hvis han ... "Dersom dere blir i Møg og Mine Ord i dere og Lyset skinner på dette Ordet, da be om hva dere vil." (Joh. 15, 7) Det er noe galt når han vil avvise de Gud-gitte kildene som Gud har gitt oss for å leve ved: Hans Ord, "Den rettferdige, ved tro skal Han leve." (Rom. 1, 17) "Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord" - Ikke en del av Ordet - "hvert ord som går ut av Guds munn." (Matt. 4, 4) Og når en mann ganske enkelt fornektet Det, da er det noe som er galt med en slik person. Da er det noe som er galt med hans erfaring, når han påstår at han elsker Gud og så avviser han Gud. Da er det noe som er galt med den personen. Vi forstår det uten den minste tvil. Han avviser det og går til sitt eget sted og sier: "Jeg vil ikke vite av det. Fortell meg ikke noe om disse tingene; jeg tror ikke noe av det, det er det samme hva du sier!"

Som en mann sa til meg - jeg fortalte dere om det. Han sa: "Jeg byr meg ikke om det, om du så ville ha bragt femti krefttilfeller hit og femti læger for å attestere det, (at de var blitt helbredet), jeg tror det ikke. Jeg byr meg ikke om det; om du kunne reise opp de døde rett foran meg, jeg ville ikke ha trodd det." Se, da er det noe galt med den personen. Og mannen var tål og med en predikant, han skulle nå være en predikant da. Men bare fordi denne organisasjonen ikke tror

på Guds kraft, ikke tror at Ordet mener det det sier, går denne mannen ned i denne kjelleren, en gammel, muggen, støvet, skitten kjeller-organisasjon, og så avviser han varmen og de livgivende stråler fra den Hellige Ånd, Jesus Kristus, som er den samme i går, i dag og til evig tid. Da er det noe galt med en slik person. Han vil heller leve i dette mørke mørket osv. enn i Lyset fra Gud og Bibelen som sier at Jesus Kristus er i går, i dag og til evig tid den samme. De Gjæringer som jeg gjør, skal dere også gjøre. Dere skal til og med gjøre større gjæringer for jeg går til Min Fader." Da er det noe galt fatt med en slik person. Uten tvil er det noe som er galt.

Og til dere, menn, som lytter til dette, over hele jorden, hvor enn det måtte være: Det er noe som er galt fatt med deres erfaring når dere sier at dere elsker Gud og så avviser dere Hans Ord. Da er det ikke noe rart at Kirken er i denne tilstand og tingene som Gud gav Iøfte om ikke kan bli gjort, det er fordi dere ikke engang vil ta Imot Ordet eller vandre i Lyset. Bibelen sier: "Dersom vi vandrer i Lyset, likesom han er i Lyset, da har vi samfund med hverandre, og Jesus, hans Søns blod renses oss fra all synd." (1. Joh. 1, 7) Synd er vantro.

Når vi da vandrer i Lyset som Gud har gitt til denne tid, da tar Gud dette Ordet som er gitt for denne tid og straffer det på samme måten som da Han i 1. Mose. 1, 3 sa: "Det bli Lys!", og da ble det lyst! Hans Ord gikk ut og lys fulgte etter og ryddet vekk taken. Og mørket trakk seg til en side og lyset skinte på den andre siden.

Det er slik Gud gjør det i dag. Han sender Sitt Ord for denne tid, og så kommer den Hellige Ånd og får Ordet til å leve. Og mørket fortsetter med deres trosbekjennelser og den omstansjoner, men Lyset skinner fordi det er Guds Ord som blir straffet som bevis på at Hans Ord er sant. Det finnes ingenting opplyst ved det, det er nøyaktig etter Skriften.

Vi ser at de vise menn fra gammel tid fulgte det som Gud hadde gitt. De fulgte Guds Ord til Lyset fordi det var Ordet som brakte Liv. Dere kan si: "Hvordan fulgte de det?" Vi skjønner at de var magikere. Vi ser at Bileam, profeten i 4. Mos. 24, 17, også var litt av en magiker. Han var en profet, det er sant, og han profeterte om Stjernerne som skulle stige opp av Jakob. Og når disse vise menn så at Guds Ord sa at en Stjerne skulle stige opp av Jakob, fulgte da dette lille Gud-gitte tegn til Kilden for det Evlige Lys.

Silk vill også vise menn gjøre i dag, de som ikke er blitt forblindet av trosspekjennelse, de vill følge det Gud-gitte, talte Ord til de kan se fyliden av Guds Makt blomstre i denne tid. De ser det, og de vet at det er i Skriftene. Gud lovet det for I dag.

Uansett hvor mange observatorier og andre som fortalte disse vise menn: "Dere har mistet forstanden!" så var de 2 år underveis. De reiste gjennom mange nasjoner. Noen kunne si: "Hvor skal dere hen?"

- Å, vi har sett Hans Stjerne i øst og vi er kommet for å tilbe Ham.

Og da de stille seg opp i Kjø i Jerusalem, som var demomnasjonens hovedkontor, kunne de ikke gi dem noe svar på det. De gikk opp og ned i gatene og ropte: "Hvor er Han som er født som jødens Konge?" De (jødene) visste ikke noe om det. Så påkalte de Ordet for å finne det ut. De hadde fulgt stjernen, de visste at denne stjernen ledet dem til det Evlige Lys. "Ved oss til Ditt fullkomne Lys" (muligens sangstrofe).

Og Ordet leder dere til Lyset, og Lyset er det som stadfester Ordet. Legg merke til at de var 'vise menn'. Og 'denne verdens visdom er dårskap i Guds øyne'. Alle dere vitenskapsmenn og dere som støtter dere til en eller annen høy uttalelse eller noe slikt som forteller oss hvordan et atom skal spaltes - det kan ikke gi dere Liv, det kan bare Guds talte Ord. Det er det eneste som Livet kan komme gjennom, gjennom Hans talte Ord. Det er all Right å vite hvordan de skal spaltes et atom.

Jag skulle ønske at de aldri hadde funnet det opp. Men de måtte gjøre det, for denne jorden henger i dag ... Det måtte skje, (for) å sprengte disse store hull ned i jorden for å la lavene komme fram og fornye denne jorden, for å lage en ny jord hvor de rettferdige skal gå på asken av de ugudelige, når synd er blitt glemt. Alt har sin egen måte å fornye seg på. Og mennesket, som det var gitt å leve på denne jorden ved egen visdom, tok av kunnskapens tre isedandfor Livets Tre. Det kommer til å ødelegge denne jorden som Gud hadde gitt. Men de som ennå tar av Livsens Tre, kommer til nye himler og en ny jord hvor det ikke finnes sykdom eller død.

Lysi Herre, send oss Lys.

Det var Guds Engler som lystet på fjellet for å lede hyrdene til det Evlige Lys. Det er bare ved Lys det kommer. Liv kan bare komme ved Lys. Hyrdene ønsket å vite.

Dere vet at når en konge blir født, blir det mye sang og travelt. Men Han ble født på et slikt hemmelighetsfylt vis. Han ble født i en stall hvor feet og hestene spiste. Selv om Han var en Konge. Og Englene kom ned og sang sine sanger for hyrdene, i Lyset. Englene selv var lysene som ble synlig ved Guds Ord. De hadde Guds Ord og fortalte dem (hyrdene): "I dag er Kristus, Frelseren, født i Davids stadt, i Betlehem." Englene hadde Ordet, og Ordet kom ved Lyset, for å vise veien. Og de fulgte Englenes Ord til det Evlige Lys. De fant barnet der, svøpt, slik som det var blitt fortalt.

Dere ser at Liv kommer bare ved Lys. Legg merke til det følgende: Han var Ordet som var blitt Lys - eller: som ble Lys. Ordet til generasjonen på den tid. Han var Ord-Lyset til den generasjonen, fordi deres profeter hadde talt om Ham, så her kom Han og stadfestet at Han var Lyset av Guds talte Ord. Alt det som profetene hadde sagt - profetene fra før i tiden som hadde Guds Ord - var blitt oppfylt i Ham. Det var på samme måten som da Gud i begynnelsen sa: "Det bli Lys!", og det

ble det. Og profetene sa: "En Jomfru skal bli fruktsommelig og føde en Sønn og de skal kalle Ham Immanuel, for det kommer til å bli 'Gud med oss'." De hadde uttalt det og Ordet gikk ut, men Han var Lyset. Hva var Han? Oppfyllelsen! Hallelujah! Han var oppfyllelsen av dette Ordi! Han var åpenbaringen av dette Ordi!

Slik er det i dag. Guds Ord er oppfylt på timen! (Mal. 4, 5) Det er Lyset. Det er Gud som Åpenbarer Seg selv.

Han var verdens Lys. Og da profetene, inspiert ved den Hellige Ånd sa: "For et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og herredømmet er på hans skulder, og han kalles under, Rådgiwer, veldig Gud, evig fader, fredsfyrste", da ble det slik!

Hva var Han? Lyset som oppfylte det Ordet sa. Amen! Lyset som oppfylte hva Ordet sa. I Matt. 28 finner vi også at Jesus, da Han sto opp fra de døde, var Lyset fra Davids talte Ord som sa: "For du skal ikke overlate min sjel til dødsriket, du skal ikke la din hellige se fortrøtelse." Døden var i mørket. Men Han brøt dødens segl og vandret inn i den og kom så tilbake. Han var Lyset, det stadfestede Ordet for at de døde kan leve igjen. Han var det.

Det var Lyset som på pinsefestens dag viste at den Hellige Ånd var kommet. Esaias sa, i det 28. kapittel: "For bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der. Ja ved folk med strømmende leber og i et annet tungemål skal han tale til dette folk, han som sa til dem: Dette er ro, unn den mødige ro, og dette er hvile. Men de vilde ikke høre." De gikk bort. Da den Hellige Ånd falt på dem på pinsefestens dag og de oppførte seg som fulle menn og kvinner og de svaleet under kraften av den Hellige Ånd, gikk de (vantrouende) bort mens de rystet på hodet og sa: "Disse er fulle av ny vin." Men det var absolutt Lyset, det profeterte Ordet, som ble stadfestet. Slik er det i hver tidsalder: Ordet som blir åpenbart, blir til liv

og det er Lyset til den bestemte tidsalderen. På samme måten som i 1. Mos. da Gud sa: "Det bli lyst!" og det ble Lys. Så sa Gud at det skulle komme en Sønn og så kom det en Sønn. Da Gud sa i Joel 2, 28: "Og derefer skal det skje at jeg vil utgyde min Ånd over alt kjød, og eders sønner og eders døtre skal tale profetiske ord; eders oldinger skal ha drømmere, eders unge menn skal se syneri; ja, endog over tretlene og over trekvinnene vil jeg i de dager utgyde min Ånd." Og da den Hellige Ånd falt og alle disse tingene som Han hadde lovet (ble oppfylt), var det Lyset over Ordet. Da Ordet ble stadfestet, ble det Lys.

Han er Lyset. Han er Lyset som vi skulle gå etter. Han er det eneste Lys. Englene fant Lyset og fulgte det til Ham.

I alle tidsalder har Gud bekjentgjort så og så mye av Sitt Ord for den bestemte tidsalderen. Gud sender alltid en eller annen som kan mota dette Ordet og som kan vise dets Lys. Det samme skjer i enhver tidsalder, det skjer alltid. Som jeg sa: Han var oppfyllelsen av alle de guddommelige krettene i profetene. De var små guder når Guds Ord kom til en mann. Jesus sa selv at Han var en gud. Det kjemner dere til. Han sa: "Står det ikke skrevet i eders lov: Jeg har sagt: I er guder? Når da loven kaller dem guder som Guds ord utgikk til - og Skriften kan ikke gjøres ugyldig - står da I til ham som Faderen har helliget og sendt til verden: Du spotter Gud, fordi jeg sa: Jeg er Guds Sønn?" (Joh. 10, 34-36) Gud selv var åpenbaringen av det talte Ord, Han som talte Ordet gjennom profetene. Og når profeten ble kalt en gud fordi han var stadfestet av en annen profets ord, hvordan kan dere da forkaste Ham når Han var det samme? Han var Guds Sønn på samme måten som Han skal kalles Guds Sønn. (Luk. 1, 32-35)

Han var Messias som var lovet lang tid i forveien, som verden hadde ventet på. Han var det stadfestede løfte om Messias. Se på Ham da han sto der. Han sa: "Hvis jeg ikke gjør Min Faders gjerninger, da kan dere forkaste Meg. Hvis dere ikke kan tro Meg, tro da på gjernin-

gene som Jeg gjør. De vltner om hvem Jeg er. De forellar dere hvem Jeg er." Dere ser den blinde, mørklagte timen som de levde i; de kunne ikke se det. De kunne gnutse enkelt ikke forstå det.

- Hvorfor kan Han være 'dett'? Hvordan kan Han være en Guds Sønn når Han var født der i Betlehem? Om de bare hadde visst at Ordet hadde sagt at Han skulle komme på det viset!

- Men hans far, Josef, er en snekker. Og hans mor, vel, ... når alt kommer til alt, så tror våre brødre at Han er født utenom ekteskapet.

Men til og med Guds Ord hadde sagt det. (Hvordan Han skulle bli født.)

Han sa: "Dere rnsaker Skriftene for i dem tror dere at dere har evig liv, og det er de som vltner om hvem Jeg er. De vltner om Meg, disse Hellige Skriftene."

Hva var Han da? Guds Lys. Det var ikke noe rart at Han sa: "Jeg er verdens Lys." Han sa ikke bare: "Jeg er Lyset", men Han sa også: "Dere er Lyset" (Matt. 5, 14) Hvis Hans Ord er innl dere og vltner om Seg selv, da er dere verdens Lys. Legg merke til dette: vi ser at Lyset for hver tidsalder stadfestes på samme måten.

Nå ønsker jeg å stille spørsmålet - før tiden går fra oss - hvorfor avviste de det? Hvordan fikk de det til når selve Bibelen som de leste var blitt stadfestet foran dem? Nå får dere studere nøye. Husk at jeg snakker til mange mennesker nå. Dette er ikke bare til 4 - 500 som er her, men jeg snakker til mange tusen. Stans opp et øyeblikk. Stopp lydbåndapparatet et øyeblikk og still spørsmålet: Hvorfor ville religiøse mennesker, gode mennesker - hvorfor var Josef i tvill (Matt. 1, 19) Fordi han aldri hadde undersøkt Skriftene. Hvorfor stille prestene spørsmål? En grunn for at noen ikke gjorde det var: de visste det. Nikodemus uttrykte det klart. Han sa: "Rabbi, vi vet at Du er en lærer som er kommet fra Gud. Ingen kan gjøre det Du gjør uten at Gud er med ham. Vi er klar over det." Men hva var det? Deres tradisjoner holdt dem tilbake. Hvorfor avviste de da Messias? Hvorfor avviste de dette Lyset?

De hadde Ordet og de visste at det skulle gå i oppfyllelse, og Ordet ble stadfestet for å vise at Guds Ord var blitt oppfylt. Sammenlign det med i dag!

Det ser skrevet i Guds Ord, det som skulle finne sted. Hvorfor fornekter disse menn det, de som var lærere? Fordi de levde i skjøret av et annet lys. Slik var det. De levde i et lysskjær. Det er det de gjør i dag. Grunnen for at de avviste det var at de levde i skjøret av et annet lys. De levde i skjøret av hva Moses hadde sagt, de påsto det i alle fall. De levde i lysskjæret av en annen tidsalder som var gått forbi.

Og det er grunnen til at dette Budskapet om at Jesus Kristus fremdeles er den samme, er avvist idag; det er fordi folk lever i lysskjær fra andre tidsaldre. Det er av denne grunn de vil avvise 'Dette'.

La oss legge merke til noe her. Webster (am. ordbok) sier: 'Et skjær er mer eller mindre et blendende, falskt lys.' Et skjær er et falskt lys, det er det samme (lyset) som gir et skjær. Det er på samme måten som med luftspelling på veien. Hvis dere kjører på veien - mange av dere kjører bil - ser dere solen som skinner ned foran dere på veien, og det dannes en refleks, et lys, som er en luftspelling. Det ser ut som det er vann over hele veien. Men når dere kommer så langt, finnes det ingenting. Det er bare en forfalskning, en luftspelling, et skjær av et ekte lys.

Det gjør djevelen i dag, han viser folk en luftspelling. Kirkens Verdenstråd, en samling med dommenasjoner som kommer til å vise seg å være falske. For det finnes et ekte lys som skinner. Det var ikke det samme lys som skinte, en luftspelling kunne ikke gjøre det.

Ekte lys skinner. De lever i skjøret av en annen tidsalder, av noe annet, for det traff (målet) og gikk videre. Et skjær, slik som en luftspelling, er falskt, et skjær av solen. Det er på samme måten med det gjorde (Kirkerådet), det er et falskt skjær av det sanne lys.

Det ble bevisst at Han var det sanne Lys. Han var Lysset. Hvordan visste de at Han var Lysset? Hvordan kunne dere vite at Han var det sanne Lys? Fordi Ordet som var lovet var blitt åpenbart gjennom Ham, så Han var Lysset av dette talte Ord. Amen! Dette får meg, en pine-baptist, nesten til å jubel! Legg merke til det og tenk på det! Et Lysskjær! Dette med å leve i et Lysskjær! Men når det sanne Ord lever, da er det Lysset, det som Gud talte.

Men hvis Gud hadde sagt i begynnelsen: "Det bli Lys" og, eh, så var det noe annet som kom fram, bare en luft-spelling? Da ville det ikke ha vært det som Gud sa. Nei, det ville ikke ha vært det. Hva om Gud hadde sagt: "Det bli Lys" og det hadde kommet mer tåke istedet? Det ville ikke ha gått noe Lys. Men grunnen til at det ble Lys, var at det var Hans stadfestede Ord. Og når dere i dag ser at det skjer det som Gud sa ville finne sted i denne tid - hva er det? Da er det Lysset over Guds Ord. Det er Ordet som er blitt Lys, det stadfester seg selv.

De sa: "Hva kaller du oss for?" (Joh. 8, 44 -) "Vel", sa de, "Vi vet at du er beseit. Du er en samaritani. Du er ikke ved dine fulle fem. Vi vet at du ble født i synd. Vi vet ikke engang hvor du er fra. Vi har ingen forfølgelse over din identitet i vår gruppe. Du er gal. Du har en ond ånd. Du er gått fra forstandens."

Men i virkeligheten var Han det sanne Guds Lys som gav sitt skinn. Og et Lysskjær hadde forløst deres syn: "Vi har Moses som vår veileder." Han sa: "Hvis dere hadde trodd Moses, ville dere ha visst hvem Jeg er."

Og hvis dere ville tro Jesus og Bibelen, ville dere ha forstått denne tiden som dere lever i. De sier: "Vel, vi er kristne ..."

Hvis dere hadde vært det, ville dere ha forstått Kristi gjerninger for i dag. Da ville dere ha forstått det (som Han gjør i dag).

Jesus sa: "Alle profetene talte om Meg. Hvis dere tror

disse profetene, da ville dere ha visst hvem Jeg er. Mine gjerninger beviser hvem Jeg er. For det de sa, det gjør Jeg. Hvem kan anklage Meg for vantro?" Men fremdeles så de det ikke. Hvorfor? De hadde mistet øyensynet p-8-a, et Lysskjær, et skjær av noe annet enn det sanne, talte Ord. Tenk på det. De påsto at de trodde Ordet. Men deres tradisjoner hadde fått dem til å snu ansiktet fra det sanne Ord til et Lysskjær, derfor kunne de ikke se det ekte.

Slik er det i dag. Slik har det vært i hver tidsalder. Se, det sanne Ord skinner, men de har vært så opprørt med tradisjoner at de ikke kan se Ordet. De ser på et Lysskjær og de er blinde. Et Lysskjær forblinder. Det er en sektor av det. Dere blir forblinnet av det.

Jesus sa: "Dere er blinde som leder blinde." De burde ha vært i stand til å se det, til å se hvem Han var. Men de gjorde ikke det fordi de levde i dette Lysskjæret. Men, som jeg har sagt, et Lysskjær er et falskt Lys, en luftspelling, en gal oppfatning av det sanne Lys. En felaktlig oppfatning; det skal likesom se ut som Det (Ordet), men det er ikke det.

Det var bare en måte forskjellen kunne avgjøres på: selve gjerningene som Jesus gjorde bevisste hvem Han var, at Han var Lysset. De trodde at de var inni Lysset. Hvis dere nå vil stanse et øyeblikk og overveie hvem som da egentlig er i Lysset.

I dag! Hvis det ble gjort en slik kolossal felttogsreise av den tids kirkemenn, noe så forferdelig som de gjorde - brødre, tror dere ikke at tiden er inne til å stanse opp og overveie hva Lysset er? La oss ikke gjøre en slik forferdelig felttogsreise. Men det er det dere gjør. Dere har allerede gjort det uten at dere visste det, på samme måten som de gjorde det den gang. Stans et øyeblikk og se hva Ordet sier for i dag.

Hvis de hadde stanset opp og tenkt: "Her oppfyller Han bokstavelig talt nøyaktig det som Ordet sa at Han ville gjøre." Og Han utfordret dem som jeg utfordrer dere! Jeg utfordrer dere til å se i Ordet, undersøke i Skriftene, og se om ikke dette er timen.

"I ransaker skriftene, fordi I tenker at I dem har I evig liv, og det er de som vinder om mg."

Det er Skriften som vitner om at denne virksomheten I dag. Selve virksomheten vitner om at det er blitt gjort, og Skriften sier at det skal bli gjort, så det er denne tids lys. Guds Ord sa det slik.

Dere tradisjoner og forskjellig annet er nødvendig det Bibelen sa, som disse som rystet på hodet og dro sin vei. "Alle bord er fulle av vemmelig spy", sa Bibelen. (Es. 28, 8) Og der sto de. De ville ikke tro det. De rystet på hodet. Og, mine herrer, er dere klar over det, og, brødre, er dere klar over at når dere avviser selve tingen som Gud straffester for dere, da gjør dere det samme som de gjorde: dere går tilbake til deres tradisjonelle spy? "Hunden vender sig om til sitt eget spy, og den vaksete so veltar sig i søle." Hvis det gjorde ham syk første gang, vil det gjøre ham syk andre gang. Hvis den katolske kirke da den ble organisert som den første organisasjon, brakte sykdom til kirken, vil den lutherske, metodistene og alle de andre kirkene slik som baptistene, presbyterianerne og pinsebevegelsen gjøre det samme. "Som hunden vender seg om til sitt eget spy, og den vaksete so veltar seg i søle." Vi kommer fram til det om noen minutter, om Herren vil. Et lysskjær; å vandre i et lysskjær, en luftspilling, en gal oppfartning av det sanne lys.

Han bevisste at Han var lyset, for Han hørte til minoriteten, du verdent, millioner var imot Ham! Det fantest ikke 1/60, eller 1/90 del av folket på jorden som noen gang fikk vite at Han var her. Jeg tror at ikke 1/100 del av jødene, eller nepper 1/50 av dem, eller 1/40 av dem, og kanskje mindre, av de fra Hans eget land visste noenslunde at Han var der. Og disse som visste at Han var der, betraktet Ham som et eller annet som var falskt fordi denomnasjonen hadde fortalt dem at Han var det. Men likevel var det samme lys, som var blitt talt helt siden I. Mosebok, I begynnelsen, og Han ba dem om å undersøke Skriftene og se etter om Han ikke levde akkurat på den tid; om Han ikke nøyak-

tig oppfylte det som var lovet for den tid. Amen. For en alvorlig ting det er, broderi! Vi lever i en veldig tid. Han bevisste at Han var den Rette. Han var selveste Lyset som de påsto de tilbake. De påsto at de tilbake dette lyset.

Slik er det I dag. De påstår at de tilbake Ordet. Pinsenemene påstår det. De påstår at de gjør det og så er de så blinde at de ikke kan se det. Hvorfor? De organiserte, men så fikk de et lysskjær opp I ansiktet. En tradisjon er det som noen mennesker satte sammen, og så sa de: "Vi skal lage 'slik og slik' og 'så og så'." Om Gud vil kommer vi fram til hvorfor dette må skje. Legg merke til at Hans virksomhet var selve det levende Ord. Det Han gjorde, var selve det levende Ordet, og det viste fram til at Han var det Lyset som var lovet fra Jordens begynnelse av. Han var dette Lyset. Hans lys over det lovede Ordet til den tidsalderen fikk det til å virke nøyaktig slik løftet sa, men de hadde det så snudd opp ned at de ikke kunne se det. Men Han var den tidsalderens lys. Han var lyset som de påsto at de tilbake. De trodde at de tilbake selve skapelsens Gud. De levde i et lysskjær og tilbake et lysskjær, og Jesus sa: "Dere tilbake Meg forgjaves mens dere lærer menneskelærdommer og ikke Ordet." (Matt. 15, 9)

Han er Ordet og Han var det manifesterte Ordet. De burde ha visst det.

Jeg håper at dette kan bryte Igjennoem, overalt hvor det blir hørt, at dette er det straffester Ordet.

"Å, sier noen, "vi har Ordet." Men (det gjelder) Ordet som er blitt åpenbart! Noen sier: "Vel, vi tror!"

Jovisst, de trodde, hele veien. Det gjør Satan også. Hvem kunne beskyldt disse fariseerne for ikke å tro? Men Ordet for den tid trodde de ikke. De tilbake et lysskjær av noe annet.

Det er det samme de gjør I dag. De holder seg til de lutherske tradisjoner, eller til de wesleyske tradisjoner eller de andre - pinsevekkelsens tradisjoner.

En Stein Åken Wulder,

Men hva med selve timen (den aktuelle tid)?
Pariserne holdt seg til sine tradisjoner. Men bakom deres tradisjoner skulle det samme Guds Ord skinne fram, og da dette skjedde, ble deres øyne forblindet av det. De kunne ikke se det fordi de fulgte med i noe ansett.
Slik er det i dag! Må Gud la dette få synke ned til det vitkelig slår ned i folkene, de som det er forutsatt skal tro det. Det er senere enn dere tror.

Sønnen min, Billy Paul, snakker i søvne, men han drømmer ikke ofte. Men forleden natt hadde han en drøm som vekket ham. Han sa at han drømte at han var i en kirke og jeg var ikke kommet ennå. Han sa at da jeg kom inn, fløy det ild utav øynene og at jeg sa: "Timen er kommet. Det er over." Og alle begynte å rope: "Jeg kan ikke! Mine barn ...!" Til og med min kone sa: "Jeg kan ikke få Sara til å be for maten ved bordet", osv. Han (Billy Paul) sa: "Jeg må hente Loyce (hans kone) og barnet." Jeg sa: "Loyce kan ikke komme nå. Barnet er for lite til å forstå. Billy, timen er inne. Vi må gå. Nå er det midnatt. Før daggry vil Jesus være her. Hvis det ikke er slik, er jeg et falskt Kristi vitne." Da var det noen som sa: "Ingen vet minuttet eller timen."

- Jeg har aldri sagt minutt eller time. Jeg sa: "Et sted mellom nå og dagslyset!"

Så sa jeg: "La oss dra, Billy." Så gikk jeg bortover til bilen. Jeg sa: "Vi er kommet til tiden. La oss dra."

Så gikk vi inn i bilen og startet og vi kjørte opp på fjellet. Det så ut som om lyset kom ut av skyene, men møtte lå over jorden. Han (Billy) sa at da jeg kjørte av veien, holdt jeg hendene på "denne" måten mens det fremdeles fløy ild fra øynene mine. Han sa at jeg sa:

"Hørre, jeg har gjort dette på Din befaling. Jeg har gjort dette bare fordi at Du sa at jeg skulle gjøre det på denne måten. Jeg har gjort disse tingene etter det Du fortalte meg." Så gikk jeg mot et svart granitt-fjell, og et lys, uten hender, skar en Stein som veide

hundrevis av tonn. Jeg sa: "Snu hodene deres og se ikke opp. Det kommer til å være over om bare noen minutter." Han (Billy Paul) sa: "Da kom det et mørkt, hellig sus over det hele mens denne steinen flyttet seg mot stedet."

Det er kanskje senere enn vi tror. Dere ser at dette er nøyaktig etter Skriftene: "En stein som ble revet ut av fjellet, uten hender." (Dan. 2, 34-35) En av disse dager kommer det til å skje på denne måten, når dere kommer til å rope om noe.

Jeg sa til dem: "Dere har allerede hatt den tid (som trengtes). Det har stadig veik advart dere, gang på gang. Om det så er mitt eget barn eller hvem det enn er - timen er kommet. Jeg kan bare si hva Han fortalte meg at jeg skulle si og slik kommer det til å bli." Og slik ble det. Plutselig - her kom Han, 'steinen som ble revet ut av fjellet uten hender'. Daniel så det, dere vet det, for mange år tilbake. Billy visste ingenting om det, men det var en drøm som var sendt til ham fra Herren.

Men dere ser at de (jødene) sto og tilba den samme Gud som de drev gjøn med.

Det samme har skjedd i dag igjen, av samme grunn, idet de lever i et lyskjær istedenfor i lyset. Store lys har et skinn. Se på mørket som vi er i i dag. Se hva som går for seg i dag! Hord voldtekt, konflikter. Vi er kommet så langt nå, jeg tror at det var Billy Graham som sa det i hans siste møte: "Om ti år fra nå av må hver innbygger i California ha en revolver på seg for å beskytte seg. Loven står markeslås." Folket er ganske enkelt blitt vanvittlige, de skryter, myrdere, voldtar og gjør alt mulig. Det går helt villt for seg på gatene. Dagene vi lever i nå er Sodomas tid.

Men der er et lys som skinner! Hvis de bare ville se, hvis de bare ville ha sett inn i Ordet og sett hva som nå skje i denne tid, da ville de ha forstått hva som blir forsøkt gjort. De påstår at de tilber dette lyset, på samme måten påsto de (jødene) at de tilba

dette lys^{et}, men de tilba i skjæret av et annet lys
fædendorf det ekte. Han var lys^{et}. I deres
forblindede tilstand hadde trobskjennelser og tradisjo-
ner fått dem til å snu seg fra det lovede Ords sanne
Lys. Ord som Gud hadde stadfestet ved Jesus, verdens
Lys, (Han som) kom og gjorde dette Ord levende akkurat
i Hans tid, nøyaktig etter dagene. "I midten av uken
skal han bli utryddet", det er riktig, som er de 3½ år
av Hans virksomhet. Messias skulle komme, Fredsfuls-
ten, og Han skulle profetere, og etter 3½ dager skulle
Han bli utryddet fra de levende og være et
soningsoffer. (Dan. 10, 27) Det skjedde nøyaktig slik.
Han forkynte i 3½ år. Selveste den 22. Davids Salme
sier: "Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forlatt mig?
Jeg kan telle alle mine ben. Alle de som ser mig,
spottet mig, vrenget munnen, ryster på hodet ..."
David sang dette i Anden og det ble regnet for en
profeti 850 år før det skjedde. Og disse sangene sang
de i templet da selveste Offeret hang på korset, med
Sine hender og mine føtter." De har gjennoboret mine
hender og mine føtter." Hvorfor gjorde de det?
Fordi de levde i et lysøker. De så ikke lyset.

Kunne dere tenke dere en person som er ved sine fulle
fem gjøre noe slikt? Like så lite kan jeg tenke meg en
som er normal gå ned i kjelleren, i myglet, lukke døren
og si: "Jeg nekter å se om dere er lys." Slikt er van-
vidd. Og en mann må ha mistet sitt åndelige syn på en
eller annen måte når han ser at Bibelen har lovet det-
te" og han ser det levd ut rett foran seg og er blitt
åpenbart og så stridig veik holder seg til disse tros-
bekjennelser og slikt der hvor det blir avvist. Slikt
er åndelig latenskap. Det er sant.

Nå var Han der. "Han var verdens lys, og verden kjante
... (Ham ikke). Han kom til verden og verden var skapt
ved Ham, og verden kjente Ham ikke. Men så mange som
kjente Ham dem gav Han mørkt til å bli Guds Sønnar, dem
som trodde på Ham." (Joh. 1, 11-13)
Husk at vi ikke kan leve ved lyset fra i går. Gårda-
gens lys er forsvunnet. Det finnes ikke mer.

Gårdagens lys er ikke mer enn et minne. Sollyset fra i
går er bare et minne, eller, det er historien. Vi kan
ikke leve lenger ved lyset som vi hadde i går selv om
det er samme solen, men stryken tilfar litt for hver
dag for at kornet skal bli modent til høsten. Solen
kommer i dag og så blir den litt varmere. Den blir
litt varmere for hver dag, stadig litt varmere. Til
slutt begynner hveten å leve, den begynner å spire.
Etter en tid kommer den opp, den blir stadig litt ster-
kere. Mars, april, mai, juni, juli - nå er det innbøs-
ting. Det er den samme solen som skinner i dag, i
januar eller i desember, og som er 'der opppe' og bader
snøen og smelter den ned over kornet og gir det vann,
det er den samme solen, men hveten kunne ikke ha levd i
juni av det samme solklnet som vi har i dag (des-).
Det går ikke. Solen blir litt sterkere for hver dag og
kornet blir stadig litt mer modent for å motta solly-
set.

Det er det som i verden i dag. Sæden som ble sådd i de
tidligere fedres tid, helt tilbake i Luther og Wesley's
dager, sluttet å vokse, den kan ikke ta sønnen
(underforstått: solen). Sønnen dreper den. Den nekter
å vokse opp. Den skar seg selv av fra stammen på en
måte og kom hitover og laget seg selv ett eller annet,
en liten ting. Da ble det en skotme og der var ikke
noe liv innl. Kornet skulle utvikle seg og bli
sterkere, på samme måten som Sønnen blir sterkere for
hver dag.

La oss nå følge med et øyeblikk. Vi skal følge Menig-
hetsridene. Det er syv menighetsridar. Og følg med i
hvordan Han i hver av disse menighetsridene talte til
dem om det Han ville gjøre, hvordan kornet skulle utvik-
le seg og komme ned i denne siste timen her, denne sivi-
te timen som vi lever i.
Så må menighetene gjøre det samme, kirkene. Se, Luther
sådde et korn. Luther var et korn og han sådde. Med
Wesley var det det samme, og slik var det med pluseven-
nene, slik var det med baptistene, 'naartræerne'. Men
dere ser at Luther ville ikke gå tilbake og leve i
lyset fra den første demonasjonen, den katolske-
Nelda. Han var et annet lys. Det var Gud som holdt på

å modne noe. En liten minoritet kom ut fra den, den lutheriske vekkelisen. Deretter kom den weslyanske vekkelisen, og i det - vel, den kunne ikke gå tilbake og gjøre som lutheranerne. Så kom pinsvevnenne. De organiserte seg og gjorde det samme, de tok skoleen. Men komnet fortsetter bare! Nå er vi i en annen tidsalder. Hvorfor vil de ikke motta det? Hvorfor vil de ikke ta imot det? Hvorfor vil de ikke se at kornet er modnet? Her er det lovede Ordet for i dag. Hvorfor ser de ikke det? Fordi de lever i et luthersk skjær, weslyansk skjær, baptist-skjær, pinsvevkelisens skjær. De lever i skjæret fra et annet lys. Det er grunnen til at de ikke kan motta Lyset fra hele Ordet som er blitt straffestet slik Gud lovte det. Disse Syv Segl, da hele hemmeligheten ble åpenbart, (det ble forut sagt at åpenbaringen) ville komme og da ville det bli fortalt hvorfor det ble gjort slik med disse hemmelighetene, og likevel, når dette kom, vandra det enda lengre bort fra det enn noen gang før. De har ingen unnskyldning.

Gud har virket det gjennom Ånd, gjennom åpenbaring, han har bevisst det nøyaktig ved vitenskapen og alt maling at det er Sannheten, at det er Sannhet. Men fremdeles ønsker de å leve i et pinsvevkelisens lys skjær: "Jeg er fra pinsvevkelisens!"

- Jeg er fra 'Enhets'.

- Jeg er fra 'Guds Menighet'.

- Jeg er fra 'Silk og Silk'.

De lever i lys skjæret fra en tid som var førti, femti år tilbake. De lever i et luthersk lys skjær. De lever i et weslyansk-, baptistisk-, presbyteriansk- eller et eller annet 'nazareet'-skjær, skjæret av en annen kirke-tid som har vært og de har organisert seg og gjort akkurat det samme, og avviser og fornekter Lyset når det virkelig skinner. Dere lever i en luftspelling. Jeg sier dette med respekt, i ærbøydighet, det er ikke for å såre dere, men for å få dere til å våkne opp. Dere lever i en luftspelling.

Hva om Jesus sa: "Dere er blinde, og dere leder de blinde?" Han prøvde å fortelle dem det, men de ville ikke

høre etter. Han sa: "La dem fare. Hvis en blind leder en blind, faller de begge i grøften." Hvis de kommer til å Det er den tid jeg er kommet til. Hvis de kommer til å stampe imot, kan ikke jeg for det. Jeg har gjort alt hva jeg kunne. Jeg har gjort alt nøyaktig. Jeg har gjort dette på Din befaling, Herre. Du er vitne til det. Siden 1933, der nede ved elven, da dette Lyset som dere ser 'der', strålte ned. Det (lyset) har vært her i Tabernaklet og vitnet for dere i alle disse år. Og alt som ble sagt av Det har gått i oppfyllelse. Men de fortsetter ganske enkelt (de vantroende), "La dem fare! de er blinde vailedere for blinde." Jeg ventet bare på den tiden; en av disse dagene vil Han komme.

Legg merke til det: å leve i lys skjæret fra Luther, lys skjæret fra Wesley, å leve i de forskjellige lys skjær fra før i tiden, er grunnen til at de ikke kan se det samme lys. Hvis de ville ha stanset noen minutter og bare ha tatt Bibelen og lest den, da kunne de ha sett at 'dette' er Lyset som var blitt lovet for denne tiemen. (Mal. 4) Vi skal nå ta fram noen av disse tingene om et øyeblikk. Han lovet ifølge Mal. 4 at disse tingene skulle skje. Han lovet gjennom alle Skriftene at det ville skje.

Legg også merke til Israel, vårt forbilde under vandringene. De spiste manna, som var deres lys, som gav dem styrke og liv. Stemmer det?

- Amen! (Fra fors.)

Israel kunne ikke spise mannaen som hadde falt 'i går'. Den var bedervet. Den hadde råtnet. Den var ikke bra for dem. De hadde dødd hvis de hadde spist den. Mannaen som holdt dem i live 'i går' ville ha tatt livet deres 'i dag'. Bibelen sa at det var kommet mørk i den, den var bedervet. De måtte få fersk manna for hver dag. Amen!

Hva er det? Folk som lever på mannaen fra Luther, Wesley og de andre fra før i tiden. Men dere spiser bedervede saker som tar livet av dere, åndelig talt. Den dreper dere. Dere dør i deres tradisjoner.

Gårdagens manna fra Luther kunne ikke virke for metodist-
tenns. Mannen fra metodistene kunne ikke virke i pins-
vekkelsens dager. Og mannen fra pinsvekkelsen virket
ikke i dag. Ser dere hva jeg mener? Den kom hver dag,
dag etter dag, feisk. Og slik har det gått gjennom Men-
nighetsaldrene. Luthers manna var rettferdiggjøre-
sens budskap. Wesley's budskap (manna) var staftestel-
sen av helligjørelsen. Pinsvekkelsen var restaurasjon-
en av gavnen. Men 'dette' (Mal. 4) er introduksjonen
av Topptenen, den siste tid, Brudetrete, som er mot-
satt av alt det andre, og som fremdeles er det samme
lyset for det som er modent.

På samme måten som den samme solen som skinner i dag,
vill modne kornet til innhøstningen i juli. Men lyset i
dag (dess-) kan ikke være til noe særlig hjelp i juli.
Da er det sterkere. Hveten er mer fremskredet, den er
ferdig til å bli tatt. Amen.

Vi kan ikke virke imot Guds natur. Han har en lov, og
å handle mot denne loven vil drepe planten. Vi må hand-
le i overensstemmelse med Guds uttalte lover. Og Hans
lover er Hans Ord. Enhver lov er et Ord som er talt.
Og et Ord er en åpenbart tanke. Vi vet at dette er
sant.

Hva er et syn? Guds Ord, eller noe som er forutsagt,
en forutsigelse om en hendelse. Og et syn som profete-
ne hadde, Jesus hadde, Paulus og allsammen hadde, som
fortalte om denne tiden, var en forutsigelse om det som
kom til å skje. Og her ser vi forutsigelsen gå i opp-
fyløelse, og folk legger ikke engang merke til det.

Har dere lagt merke til at solen har gått fra øst til
vest hver gang? Og legg merke til at det har vært på
samme måten med Menighetsaldrene. S-o-1-e-n (the
sun) begynte i øst, og sivilisasjonen har reist sammen
med solen, Guds talte lys for dem til å leve i. De kom
mens de fulgte solen, se hvordan det bar. Selve livet,
etter at du er født, er som en sol. Du fortsetter bare
helt til solnedgangen, fra din fødsel til solnedgangen.
Menneskene har til alle tider gått vestover. Den elds-

te sivilisasjonen vi har er Kina, i østlandene. Jeru-
salem. Det går stadig vestover hele tiden.

På samme måten har også Menighetstiden gått samme
veien ved Guds S-g-N-N (the Son). Se på Paulus, den
første menigheten begynte i øst. Derfra gikk det over
høst og inn i Tyskland. Det gikk ved tre rykk. Fra
Asia, Palestina, bar det over havet til Tyskland - det
var Luther. Så bar det fra Luther over den engelske
kanalen til England - Wesley. Og fra Wesley gikk det
helt veien til de Forente Staters vestkyst. Hvis vi
går enda videre, kommer vi tilbake til øst igjen.
Nå er det aftenstid.

Se hvordan Menighetstiden har kjempet (sag igjennom).
Først Paulus i den første tidsalderen, så kom Ireneus,
osv. Videre til Frankrike, derfra til Tyskland, der-
etter over til England; det har stadig gått vestover.
Nå kan vi ikke gå videre (mot vest). Dette er den siste
tidsalderen. Hva sier Bibelen om denne tidsalderen?
Geografisk, kronologisk og nesten på hvilken som helst
måte man ønsker å se på det (så er det aftenstid).
Først og fremst bibelsk, selvfølgelig. Beviselig, his-
torisk, uansett hvordan man ser på det, så er vi ved
enden, den siste menighetsalderen. Legg merke til
hvordan det ble sterkere og sterkere mens det gikk
videre. (Mulgigens menes 'Kirken' i dens omfang)

På samme måten har den ekte, lille minoriteten av Menig-
heten vokst fra rettferdiggjørelsen, helligjørelsen og
døpen i den Hellige And og er nå kommet fram til
Topptenen, og setter seg i strand.

Ingen organisasjoner mer heiterter. De kommer ikke til
å være mer. Det kan de ikke, for vi er i vest nå.
Dette er bare for å vise dere ved alle forbildene og
alt det andre. Bare se på disse tre 'hopp', tre
'drag'. Vi skal gå nærmere inn på det i kveld, hvor
nær vi er kommet endeliden.

Solen har vandret lik Sønnen; Sønnen lik solen. På sam-
me måten med Menigheten, fra de syv Menighetstider osv.
Sivilisasjonen har gått vestover og Menigheten har gått
vestover. Og hvis vi fortsetter, kommer vi tilbake i

øst Igjen. Hvis vi forlater vestkysten, går vi direkte til Kina og Japan. Syv tusen mil og vi er i øst Igjen. Så øst og vest har møtt hverandre, det er det hele. Vi er ved enden. Det finnes ikke noe annet. Og det samme som skjedde på den tid, har skjedd Igjen. Det samme er blitt oppfylt i vest, som ble oppfylt i øst. Folk som levde i skjæret av et annet lys, prøvde absolutt å vise fram til Lyset som skulle komme, og det ble avvist fordi de hadde lyskjæret istedenfor lyset. "Sebulons Land og Natfalis Land ved sjøen, Landet på hin side Jordan, hedningenes Galilea, det folk som satt i mørke, har sett et stort lys, og for dem som satt i dødens land og skygge, for dem er et lys opprullet."

Dette er den syvende Menighets-tid. Husk, hver gang solen begynte å skine i øst, var det den samme solen som skinner i vest. Og den samme And som har vært hele tiden gjennom alle tidaider, på denne måten, er den samme Sømmen i dag. Hva er det? Det holder på å modnes, det er Årstiden. Den samme solen som skinner nå, kommer til å modne kornet denne høsten. Hva er det? Det er denne solen pluss det det kommer til å bli. Og i dag i denne siste tidsalderen, har vi (summen) av det de var og 'Dette'.

Men fremdeles ønsker de å leve tilbake i tiden, som en dverg, og de går ned i en gammel, mugen demomnasjons-kjeller med trosskjennelser, drar sine penslerner ned og sier: "Jeg nekter ganske enkelt å se på Det. Det er nonsens alt sammen." Og dette til tross for at den samme Bibelen, som de påstår at de tror på, er blitt identifisert ved den samme Hellige And som bringer lys i de siste dager. Legg nøye merke til det som står her i Mal. 4, hvordan Han delte det ut: "Fedrenes tro til barna og barnas tro til fedrene."

Se det er den samme And som viste Seg 'der borte', som viset Seg her Igjen, det er det samme, men bare i omvendt rekkefølge, helt nøyaktlig, det er der Igjen. Hvorfor? Øst og vest har møtt hverandre. Nøyaktlig, og rett foran oss, men de ser det fremdeles ikke. Hvorfor? Ikke noe rart at Jesus sa: "Bare la dem være. De

er blinde og de leder de blinde; de kommer alle til å falle i grøftene." Lyset fra de andre tidsaldrene gav bare refleksjon av dette Lyset. Solen reflekterer i dag bare solen som kommer til å skine i full eller i august til innbøstringen.

Og Sønnen på Martin Luther (sin tid) og Wesley, Sanky, Finney, Knox, Moody og alle de andre, alle disse store menn før i tiden, som hadde dette Lyset; og John Smith fra baptistkirken, Alexander Campbell fra 'Campbellkirken', og de såkalt 'Kristi Disipler', 'Den Kristne Kirke' og hva slags navn de nå hadde fått seg, alle de mennene på den tid, i hver sin tidsalder, reflekterte bare hva det skal bli her ved enden.

Men hva gjorde 'barna' umiddelbart etter disse grunnlæggene, hva gjorde de? De holdt seg ikke til strømmen. De dro seg bort fra Den og laget seg selv en liten 'skolme-sak'. Men hvis man kommer bort fra den ekte kilden som gir Liv, da har man ikke noe Liv. Hvis man tar skolmen og planter den i jorden, legger den bare der og råkner. Og det gjør dere som prøver å spise fordervert manna fra dagene som er gått. Høsten er moden! Jesus har dekket et bord hvor Guds hellige blir mett med dagens modne Føde ved Evangelietts Lys, som stradferter og beviser at Han er her i dag. Amen. De hellige spiser Brødet. Bare tenk. Du kan ikke plante den gamle skolmen fra i går. Den er råtten. Den kan ikke holde seg. Det er ikke noe gagn i den. Den gir ikke. Den har ikke Liv i seg, og Ordet er livet. Det strømmer. Skolmene faller av, den lille sneepå faller av osv. Den dannet seg selv ganske enkelt en demomnasjon og faller av. Den nekter å fortsatte med livet. Men Lyset stadfester Det!

'I går' - vi burde se det! De ting som er fordervert og fra i går, skal vi ikke spise i dag. Det er gått makk i det. Dere kjemner til disse små larvene som jeg kaller dem? Jeg kjemner ikke mye til larver, men jeg vet at vi brukte å kalle dem rumpetroll (viggfals). De kommer inn i slukt som er i ferd med å råtne. - Og da vil jeg ikke ha det. Hvis dere er tilfreds med dem,

får dere bare henge i, men ikke jeg.

Så spør dere kanskje: "Hvorfor var det bra i går?"

Hvis dere bare visste at hvis det lille skallet som omgav hvelten i begynnelsen forblir der, vil det fremme kornets vekst. Det er selveste tungen som får hvelten til å blomstre, det som var i går; men hvis det skiller seg fra kornet og det ikke modner, da forsvinner det. Men hvis det gjennomgår prosessen, den livgivende prosessen, vil det gå over i noe annet og danne kornet når det dør. Hvis det ikke er slik, hvor kommer det fra da? Amen. Får dere tak i det?

- Amen. (Fra fors.)

Det er på samme måten som da Englands dronning en gang besøkte et stort papirfirma. Hun sa at hun gjerne ville se papirfabrikken. Dette var for mange år siden, før de var begynt å framstille papir fra tremasse og lignende. Etter en stund kom de inn i et rom hvor det ikke fantes noe annet enn en sverv haug med gamle, skitne filler, og da sa hun: "Hvor kom det fra? Hva er dette for noe?" Direktøren for fabrikken sa: "Det er dette vi skal lage papir av, av disse skitne fillene."

- Ja.

Hun kunne vanskelig tro det. Men etter at hun var gått, tok de den samme haugen med skitne filler og lot den undergå en viss prosess slik at det kom ut som ekte, rent papir - dere skjønner. Så satte de et avtrykk av hennes profil på noe av dette papiret som var laget av det som var kalt skitne filler.

Slik er det. Gårsdagens døde ting, Luthers budskap, Wesley's budskap, pinsevekkelsens budskap, hvis det bare kan gå gjennom Guds Hellige And's prosess og det stades-tede Ordet, da vil det bare fram refleksejon av Jesus Kristus, Kongen. Amen. Men hvis det bare blir liggende, er det fortsatt skitne filler. Det må bli støpt om i noe annet. 'Luther' må støpes om i 'Wesley', og 'Wesley' må støpes om i 'pinsevekkelse', og 'pinsevekkelse' må støpes om i Kristus. Det gjennomgår en prosess. På samme måten har Evangeliet gått gjennom en prosess.

Vi tror at Luthers tidsalder hadde med rettferdiggjørelsen å gjøre; vi tror at Wesley's tidsalder hadde med helliggjørelse å gjøre, og vi tror at pinsevekkelsen kom med restaurasjonen av den Hellige And's gaver, det er sikkert. Men hvis vi støper alt i lag, hva får vi da? Jesus. Riktig, den samme i går, i dag og til evig tid. Det blir til Jesus.

Hvis en mann i et støperi skal lage en klokke, må han få fram en viss tone. Når han forarbeider støpemattelet slitt og han øser jernet ut i, tilsetter han så og så mye messing, så og så mye stål, så og så mye koppar. Hvorfor? Han vet akkurat hvor mye av hver sort han skal tilsette for å få fram den rette tonen. Og det er slik Jesus har gjort med Bruden Sin. Han måtte blande så og så mye 'Luther', så og så mye 'metodist', så og så mye 'presbyterianer' og så og så mye 'pinsevekkelse' inn i. Og hva fikk Han fram? En refleksejon av Seg selv. Hva er det? På samme måte som 'pyramide-budskapet' - dere ser at det går stadig oppover og blir i mndretallet i Topstemen.

Jesus Kristi virksomhet på Jorden (i dag) må være på samme måte som den Han hadde, ellers kan Han ikke komme. Det er det samme forholdet som mellom hodet og føttene. Føttene er ikke hodet, men det er hodet som sier hvor føttene skal gå. Får dere tak i det? Vidunderlig, det er tidens lys. Wesley var et stort lys. Det var på samme måte med Døperen Johannes, om hvem Han sa: "Han var det brennende og skinnende lys, ..."

Det var han helt sikkert.

De skitne fillene fra i går - hvis man fortsetter på samme måte, blir det bare skitne filler hele tiden. De har tjent sin hensikt som kler, men nå er de blitt til papir. Rettfærdiggjørelsen tjente sin hensikt under Luther, og så måtte det bli til helliggjørelsen gjennom Wesley. Og helliggjørelsen tjente sin tid inntil det gikk over til den Hellige And's dáp. Og dåpen i den Hellige And tjente sin tid til den Hellige And - etter som det er bare én Gud - forener Seg med Menigheten og

Menigheten forener seg i Kristus, og det bevirker re-
fleksjonen av Jesus Kristus på jorden, som Han lovet
her i Bibelen. Mutilgens kan dere ikke tro det, og jeg
kan ikke gi dere tro for det. Jeg er bare ansvarlig
for Ordet. Ser dere det? Hvis dere gjør det, er det
på samme måten som mannen som dro til Wales på den tid
da vekkelisen sto på der. En gruppe menn kom fra USA,
og så skulle de finne ut hva slags hus vekkelisen ble
holdt i. Mange av dere husker nok den vekkelisen i
Wales. Så disse menn, som var store predikanter osv.,
dro fra U.S.A.; de hadde doktorgrader i teologi. De
ønsket å dra dit for å se hva for noe stort som var
blitt gjort. Så de gikk bortover gaten og traff på en
politmann som sto på hjørnet og svingte kyllen sin
mens han plystrer en kristen sang. De sa: "Vel, han
plystrer en kristen sang. Kanskje går vi og snakker
med ham, så får vi se hva han vil gjøre. Vi kan jo
spørre ham." De gikk bortover til ham og sa: "Hvor er
det vekkelisen foregår her i Wales?" Han tok av luen
sin og sa: "Mine herrer, vekkelisen blir holdt 'her' -
i hjertet hans. Slik var det, han v a r vekkelisen i
Wales."

O, Gud, hvis vi bare kunne forstå at vi er refleksjonen
av Jesus Kristus, Hans stadfestede Ord!

Dere er refleksjonen av Hans Ord.

- Hvor foregår vekkelisen? Hva for en bygning er det?

- Det er inni mitt hjerte.

Han v a r den valdiske vekkelisen. Og i dag bør Me-
nigheten være 'Jesus Kristus i virksomhet' på jorden.
"Fordi Jeg lever, skal dere også leve og Mitt Liv skal
være inni dere. De gjæringer som Jeg gjør, skal dere
også gjøre." Menigheten må komme til det stedet. Og
Han lovet at det skulle skje, og det gjør det. Det må
komme på denne måten. Dere skjønner at det er det som
skjer nå. Det må gå slik med oss. Han er Lyset.

Slik var Noa lyset på hans tid. Han var Lyset. Noa
var dette lys. Hvorfor var han lyset? For å få Guds
Ord (opplyst): "Jeg vill ødelegge menneskene som Jeg har

skapt på jorden. Bygg en ark, og alle som ønsker å
komme inn i den, skal bli frelst." Noa gikk og sa:
"Det finnes én vei, og det er arken."

De svarte: "Den gamle fanalikeren."

Men Han var Ordet som var blitt stadfestet. Noa var
datidens lys, helt sikkert. Det var hans dag, hans
tid, han kastet fraa Lyset.

Moses var Lyset på hans tid.

"Sannelig skal jeg komme til deg", sa Gud til Abraham.

"Jeg skal komme og ta ut Mitt folk med en sterk hånd og
Jeg vill vise Min makt i Egypt." Og etter at Moses
møtte denne brennende busken og så at JEG ER var i
denne busken, dro han ned (til Egypt), og da var han
lyset. Amen. Det var ikke noe rart at han kunne slå i
støvet og si: "La det bli mygs over jorden." Han hadde
Guds Ord. Hva skjedd det? Støv blåstes opp og mygs kom
fram. Halleluja! Hvorfor? Han var en åpenbarting av
Lyset fra Guds Ord: 'Jeg skal hjemseke Egypt.' Han var
en profet. Det han sa, gikk i oppfyllelse. Han var
lyset for den tid. Han var Guds lys. Farao kunne ha
hatt alt det han ville ha, og de andre likeså, alle
prestene hadde hva de ville ha, men Moses var Lyset.
Hvordan? Han gjorde Guds Ord synlig, åpenbart. Gud
hadde lovert: "Jeg skal lede dem ut med en sterk hånd,
og Jeg skal ha æren for det." Det var det Han gjorde.

Det er grunnen til at Moses bevisste at han kunne skape.
Ikke fordi han selv ønsket å skape noe, men fordi Gud
sa at han skulle gjøre det: "Tre fram for 'forsamlin-
gen' og si: 'Gud Herren har nettopp talt til meg: Ta en
handfull av støv og kast det opp i luften på 'denne' må-
ten, og si det. Det finnes ikke noen her (fuer, fros-
ker ...), men det kommer til å skje.' Amen! A, jeg
håper at dere ikke sover. Åpenbart! Han sa: "Jeg er
sendt. Gud sa til våre fedre at Han i sannhet ville
komme ned og ta oss ut (av Egypt). Jeg er kommet for å
bevisse for dere at tiden er inne. Skill dere av med
det dere har. La oss gå!" Ja! Noen av dem sa: "Vel,
Jeg tror ... " Datam sa: "Jeg tror ikke at det har
noen hast. Vi behøver ikke å bli oppskaket av dette."

Det så faktisk ut som det slo feil fire eller fem ganger. (Tegnutleggerne gjorde det samme som Moses) Men det fortsatte på samme måte. (Moses sin virksomhet) De kom og sa: "Vi skal stene denne Moses! Få ham bort fra oss! Vi vil ikke ha ham her i vår gruppe." Moses fortsatte bare, unansett, for han var Lyset for den tid. Hva var det han hadde? Gud åpenbarte Sitt løftes Ord gjennom Moses, og Moses var Lyset.

Elias var Lyset. "Gå 'dit' og sett deg på bakken der! Jeg har befalt ravnene å forsøge deg." Amen! Han kom ned (fra fjellet) med SÅ SIER HERREN: "Det skal ikke engang komme dugg uten etter mitt ord." Amen! "Solen kan skine, dere kan rope om alt som heterer skyer og gjøre alt dere vil, men det kommer ikke såpass som dugg uten etter mitt ord!" Hva var han? Lyset! Halleluja! Han var Lyset. Han var det åpenbarte Ord fra Gud. De trodde at han var gal da han satt der. (Ved bakken Krit). Han hadde noen som forsøgt ham, og de (andre) holdt på å sulte ihjel. De ønsket å leve i sine tridsljoner. Bare fortsatt! Ikke Elias, han levde rett i Lyset. Han satt der ved bakken Krit og hadde det bare godt; han fikk sine måltider mens noen forsvynte ham og sørgte for alt. De trodde at han var gal, men han var Lyset. De sa: "Hvor ble det av den gamle fanatikeren som vi hadde her et sted?"

- Val, ved dere hva? Noen var på jakt forleden dag og de sa at de hadde sett ham sitte ved veien der opp på fjellet. Jeg tør vedde på at den gamle koren er tørket inn nå.

Å nei. Han var Lyset. Han var Lyset. Han var Guds Lys på hans tid.

Da Johannes kom på jorden, dro han ut i villmarken for å få sin utdanneelse fra Gud - ikke fra et seminar. Han skulle introdusere Messias. Så han trådte frem, og Jesus sa om Ham: "Han var et skinnende Lys." Halleluja! Hvorfor? Han var det åpenbarte Ord.

Esaias sa det slik. Slik er det. Han ville sende ut en røst i ørkenen som ropte: "Rydd vei for Herrens! og gjør Hans vei jevn, gjør en jevn vei." (Es. 40,3)

"En røst av en som roper i ørkenen." (1. Joh. 1,23) Og her kom han. Hva var han? Røsten av en som roper i ørkenen. Hva var han? En åpenbaring av Ordet, Lyset.

Den samme Gud som talte i l. Mosebok, talte dette, og her kom Lyset. Som Han sa: "Det bli lys" og solen kom fram. Han sa at det skulle komme en røst av en som ropte i ørkenen, og her kom den. Det var Lyset for den tid. Han sa også: "I de siste dager" i Amen! Det er Lyset til denne tid, et rop i Babylons ørken: "Gå ut fra henne, mitt folk, forat i ikke skal ha del i hennes syndere. Rør ikke ved hennes urene ting! Gå bort fra det! Fly fra vreden som skal komme!" (Ap. 18, 4; og 2. Kor. 6, 17)

(Deperen) Johannes sa det samme: "Øksen ligger allerede ved roten av trærne." (Matt. 3, 19) Han hadde ikke noen utdanneelse, han snakket ikke engang som en predikant. Han snakket om slanger, om trær og øksar og slike ting som han var vant med i fødemarken. Han var ikke blitt utdannet i en av de svarte, store, fine saker som vi har i dag (eller) som de hadde på den tid. Han kom ut med sitt eget språk.

Han sto ikke og sa: "Ah-man" og gjorde alle disse kunstferdige begynnelser. Han kom rett ut av villmarken, rå og tøff: "Begynn bare ikke å tenke ved dere selv. Jeg hører til 'det' og jeg hører til 'det'. Gud kan oppvække Abraham barn av disse steiner." Tenk bare ikke at du har tak på Gud fordi du er metodist, baptist eller presbyterianer. Gud kan ta helnebrønnere og skjager fra gata og lage Guds barn av dem. Noen kommer til å høre på Det (Budskapet), og noen kommer til å tro det." Han sa også: "Øksen ligger ved treets rot. Og hvert tre som ikke tror blir hogget ned og kastet på ilden." Det var budskapet hans. Han var Lyset for den tid. Jesus sa: "Han var det brunnende og skinnende Lys, men i vilde barte en tid fryde eder i hans Lys." (Joh. 5, 35) Og hva sa Johannes, profeten? "Han står midt iblant dere nå. Jeg er ikke verdig til å løse skoene Hans. Og så snart Han trer fram, skal jeg gå."

For han var Lyset. Det er like to eller tre lys, ikke fire eller fem forskjellige organisasjoner. Det var ett lys. Ikke metodist, baptist, lutheraner, presbyterianer. Kristus er Lyset, og Lyset er Ordet. Og Ordet som er gjort synlig er Lyset til denne tid. "Ja det bli lys, og det ble lys." "Ja det bli lys", og det er lys! Han sa at det skulle være lys på denne dag, og der er Lys! (Sak. 14, 7) Ja kommer. Jeg tror det. Se på løftene til denne tidsalder! Høret et lys som noen gang har vært, disse religiøstidene, vi ser hvordan de ... Det har vært et sirlig syn å se, forka- relsen (hvordan Lyset ble forstøtt). Jeg har skrevet ned noe her fra Ap. 3, jeg vet hva jeg refererte til da (Forordnetlig under forkynnelsen av Menighetstidene).

Se på løftet for denne tid som vi nå lever i - et lys som er blitt avvist. Hva gjorde det? De avviste Det på den tid. Hvorfor? De levde i et lysskær. Hva gjør de i dag? Det samme. "Er den kristen?"

- Jeg er lutheraner.

- Jeg er baptist.

- Jeg er presbyterianer.

Det betyr ikke noen ting. Vi kunne likest godt ha sagt at du var en gris eller et nit eller noe annet hvis du ønsker å kalle deg selv noe. Men det er omtrent det det betyr. Dette er ikke ment nedverdiggende, men hvis du kan ta det ut fra et funderamentalistisk syn, da er det riktig. Jeg stiller et spørsmål: "En kristen?" Det betyr: "Kristus inni deg." og hvis Kristus er inni deg, da er Ordet inni deg, og hvis da Ordet er inni deg og Lyset skinner, hvordan kan du da vandre bort fra Det?

Det er hva det dreier seg om. Det er det som gjelder nå - Lyset. Aftenlyset skinner. Brudtreet står i blomst. Husk bare på at det gamle Treet ble beskåret. "Hva gnageren har løvnet, har vriklaren etc, og hva vriklaren har løvnet, har skaveren etc, og hva slikkeren har løvnet, har skaveren etc." Hva metodisten har løvnet, har baptisten etc, og hva baptisten har løvnet, har pinsbevegelsen etc. Ja, Joel, sa: "Dette Treet var spist ned til det bare var en stubbe igjen", men

han ønsket å vite om det skulle bli levende igjen. Å

ja! Han (Herren) bevarte det Treet, for det var Hans Brud. "Og jeg godtgjor eder de år ..." (Joel 2, 25)

Hva er det? "Jeg vil bringe fram alt det lutheranerne spiste og wesleyanerne og alle de spiste. Jeg vil godtgjøre det, for det er fremdeles inne i roten av Treet." Det ligger der nede i jorden. På samme måte som saften søsteren (side 2): det ligger der. Guds basun skal lyde en dag, og da skal alle de utvalgte lutheranere, metodister og baptister, som ikke hadde noe å gjøre med en eller annen organisasjon ... Luther har aldri laget noen organisasjon. Moody laget aldri noen organisasjon. Det var denne gruppen med "Riceys" etterpå som laget en organisasjon og tok bølgen. John Smith organiserte ikke noe. Ingen av de andre organiserte; det (deres budskap) var Lyset til den tid. Luther, Wesley eller noen av de andre, men det var den gruppen som kom etterpå som laget en organisasjon. Den Hellige Ånd har aldri organisert noe i pinsbevegelsen. 'Pinse' er en opplevelse, ikke noen demonasjon. Den Hellige Ånd har aldri organisert noe. Men de menn som påstår at de er pinsvenner, er de som organiserte.

Det er skojmen der borte som dør. Nei, istedenfor å lage papir av det og la hele avtrykket av Jesus Kristus komme fram, dro de seg bort slik at de ikke hadde noe å gjøre inni det. Bare la dem være. Men nå ser vi at dette Lyset, dette Treet, Kristus, er avvist av kirken igjen. Hvorfor? Av samme grunn som de gjorde det i begynnelsen: de gamle, falske skjørene fra lysene fra andre tider. Og "Jesus Kristus er igår og idag den samme, ja til evig tid"; Hebréerne 13, 8 står at Han er det. Han er den samme i dag som Han var da, for Han gjør det samme som Han gjorde da. Det samme Ord, den samme Kristus.

Hør, jeg vil bare fortelle dere nå, og la dette være personlig. Jeg vet ikke, jeg er ikke riktig enig med meg selv om jeg skal slå 'den' (ankrifen) av m.h.t. Lydåndet. Men jeg skal bare la det være slik. Jeg

Vil spørre dere om noe. Legg merke til det. Han er igår og idag den samme, ja til evig tid." Gjærningene som Han gjorde, manifesterer seg selv. Hør godt etter. Da Han sto der i Joh. 14, 12, sa Han: "De gjærninger som Jeg gjør, skal dere også gjøre. Større enn disse skal dere gjøre, for Jeg går til Min Fader." Så sa Han: "Himlene og jorden skal forgå, men Mine Ord skal aldri forgå." Hvis vi nå er i avslutningen av tidaalderen, når er det da at de "større gjærninger" kommer til å skjje? Vi er her. Hør: Hvis den romerske kalender er riktig, har vi 36 år igjen. For hvert 2000 år har verden møtt en avslutning. Etter de første 2000 år ble den ødelagt ved vann; 2000 år senere kom Kristus, og nå har vi snart 1964, og da er det 36 år igjen. Den egyptiske, astronomiske kalenderen sier at vi er kommet 17 år lenger i tiden, og da skulle det være 19 år igjen. Jesus sa: "Og blev ikke de utvalgte skyld skal blev lirket kjød frelst; men for de utvalgte skyld skal de dager bli forkortet." Hvor er vi? De samme gjærninger som Jeg gjør, skal dere også gjøre. De samme slags gjærninger, men større, skal dere gjøre."

Hør godt etter. Jeg ber om at Gud må åpne deres hjerter og sinn slik at dere forstår, uten å måtte si for mye her. La oss se på noen av de store gjærningene som Han gjorde. La oss stanse litt for et par ting. La oss tenke litt. En gang sa Han: "Gi dere dem noe å spise."

- Vi har ikke noe.

- Hva har dere? Bring Meg det dere har.

- Vi har fem brød og to fisker.

- Bring dem hit.

Så tok Han de fem brødene og begynte å bryte dem. Han skapte brød av de opprinnelige, og 5000 ble forsynt av dem. Stemmer det? Så sa Han: "Bring Meg en fisk." Det var én fisk til å begynne med. Av denne fisken skapte Han en fisk til, enda en fisk osv. Han møttet 5000 med det.

Men i de siste dager hadde Han ingenting. Han talte bare og sa: "Gi at det skal være der", og så var det

der uten at det var noe til å begynne med. Han hadde ikke noe ekorn, det fantes ingen. Han sa bare: "Det bli", og da var de der. Å, Hans Ord er ufeilbart, og det er nødt til å bli oppfylt.

Jeg kunne ha fortalt dere ting som ville ha sjokkert dere. Når Han sier at det er der, da er det der. Bare la Ham si det. Det er helt nøyaktig. Se, vest er kommet tilbake og har møtt øst. Det var Moses som tok sand og sa: "La det bli til mygg på jorden", og slike ting. Men i denne siste tid bruker Han ingenting, men bare Ordet. "La det bli" og da er det der. Slik som det blir sagt, slik blir det. Jeg ønsker å vitne om noen av de tingene i kveld, av det som har skjedd, slik at dere kan se at Han Fremdeles er Gud. "De gjærninger som Jeg gjør, skal dere også gjøre, og dere skal gjøre større gjærninger enn disse. Jeg tok en fisk for å skape en fisk; dere trenger ikke noen fisk" (for å skape en). Han er Fremdeles Gud, Fremdeles den samme Sønnen. Den samme Guds Sønn som laget en fisk av en fisk, er den samme Guds Sønn i dag. "De gjærninger som Jeg gjør skal dere også gjøre. Dere skal gjøre enda større gjærninger enn disse."

Det kommer til å bli forstørret. "Større enn disse skal dere gjøre." Men folk nekter å se det! "Større gjærninger!"

Et falskt lys. Jeg tenkte akkurat nå på noe. Jeg refererte en del fra England, men jeg tenkte på et falskt lys. For ikke så lenge siden - dere husker sikkert alle det største togrnet som England noen gang har opplevd. Det var et væpnet ran hvor de fikk tak i syv millioner dollar. Jeg tror ikke at det noen gang har skjedd noe i verden som kan sammenlignes med det; et stort væpnet ran, som nylig fant sted, syv millioner dollar, og til og med Scotland Yard greier ikke å finne ut av det. Vet dere hvordan de gjorde det? Ved hjelp av et falskt lys. De hadde satt opp et lys ved jernbanestasjonen; Rare, et rødt lys stoppet dem (toget). Og så fant ranet sted, akkurat på den rette plassen.

Et falskt lys mullgjorde det største ranet som nasjonene noen gang har sett. Nasjonene ble ranet. En av

de største væpnede ran ble gjort ved hjelp av et falskt lys.

Og det største ranet Guds kirke noen gang har vært utsatt for, ble gjort ved hjelp av et falskt lys, et lyskjær fra deres denomiisjon. Det ranet dem for kratten fra den Hellige Ånd. Det har tatt selveste Liv-Linen fra kirken. Det ranet Ordet fra dem, da de mottok en trosbekjennelse istedenfor Ordet. Det ranet dem. Å, de påstår at de har Ordet. Ordet lever seg selv ut for tidsalderen; det gjør seg selv kjent.

På Jesu tid pasto de også at de hadde Ordet. Men Det sa: "De så et stort lys", og de avviste det. De så det, men de avviste det.

Falakt lys, ja, det har latt kirken få oppleve det største ranet den noen gang har opplevd.

Kalde denomiasjons trosbekjennelser - broder, kan ikke få dette stadsfeste Ordet til å modnes.

Et korn. Bibelen, Jesus, sa: "Guds Ord er en sæd som en såmann sådde." Og kalde trosbekjennelser kan ikke få dette Ordet til å modnes. Nei! nei! Kalde dager med snøstorm kan ikke modne hveten. Sannelig! Ikke! Det trenges sollysets varme, for det var Guds talte Ord som skulle gjøre det. Og det trenges det talte Ord fra Gud i dag for å vise Guds hellige at Jesus Kristus lever. Han er akkurat den samme i dag som Han var i går. Trosbekjennelser og denomiasjoner kan aldri gjøre det. De er kalde og i uoverensstemmelse, og kornet råkner diltreke i jorden. Det kan ikke komme opp under slike forhold. Det er grunnen til at vi har denne tilstanden i dag.

Vår kjære broder Billy Graham, den store vekkelisepredikanten, jeg tror at Gud bruker denne mannen. Men se hva han gjør; han går midt mellom disse baptistene og presbyterianerne. Hva får du? En flokk med kirkemedlemmer. Sør-baptistene (Southern Baptists) jubler derne fordri deres denomiasjon vokste mer enn noen annen protestant (denomiasjon). Men katolikken tok nesten alle av dem i fjor. Så dere det i avisent? De gjorde det. Bare vent, de kommer til å ta alle, for de tar både baptistene og alle sammen. De er alle av det sam-

me, og de vet ikke det. Kirkenes Verdensråd putter dem alle på samme sted. Hvorfor vil dere høre til 'her' eller 'der'? Så lenge dere avviser 'Dette', hva gjør det da fra eller til? Bruker dere ikke de samme denomiasjonsmerker, som om dere er på samme sted? Det ene er dyret, og det andre er dyrets merke. Vær så god, det er ganske enkelt ingen forskjell.

Det er der han (paven) har vært. Han satte sitt segl på som tegn på godkjennelse, og dere tar det. Og hun (r.k. kirke) leder dem alle sammen, det Hvide Hus, Washington D.C. og Kirkens Verdensråd, og dit bærer det hen. De geistlige overhoder tar dem tilbake, nøyaktig slik som Bibelen sa at de kom til å gjøre.

Jeg skulle ønske at klokka ikke ville gå så fort!

- Ta den tid du trenger! (Fra forsamlingen.)

Bare tenk på hvor vi er nå. Se på løftene for i dag, de er avvist igjen. Det som kirken har gjort i denne siste tid, denomiasjons-lyskjær! Å leve i det falske lyskjæret er grunnen til at Det (Ordet) ikke kan modnes. Det er grunnen til at dette Ordet (ikke kan vltreke), vi ser ikke miraklene.

En prest intervjuet meg for ikke så lenge siden og han sa: "Herr Branham, hvordan døper du?" En jente som gikk ut av vår menighet hadde falt fra og giftet seg med en katolsk gutt og gikk over til den katolske kirke. Han ville ha henne med i kirken. Jeg svarte: "Jeg døpte henne med den kristne dåpen."

- Biskopen ønsker å vite om det.

- All right, det er slik det er.

- Sverger du på det?

- Jeg sverger ikke i det hele tatt. Hvis han ikke kan ta meg på ordet, da får det være. For jeg sverger ikke. Bibelen sier: 'Sverg ikke ved himmelen, for den er Guds trone, eller ved jorden, for den er Hans fotstamme. Men la deres tale være ja, ja, nei, nei.'

Han er nødt til å ta meg på ordet.

- Vel, du sa 'Kristen dåp', hvordan mener du det, ved meddykking?

- Det er den eneste måten kristen dåp blir utført på. Jeg døpte henne her i Ohio-løven, jeg hadde henne under vannet i Jesu Kristi navn og brakte henne opp. Jeg døpte henne i Herren Jesu Kristi navn som er den eneste kristne dåp som finnes.

- Ja.
Han skrev det ned. Så sa han: "Merkelig! Vet du hva? Den romersk katolske kirke brukte å døpe på denne måten."

- Når?
Vi fortsatte diskusjonen en stund. Så sa han: "Vel, vi er den opprinnelige katolske (kirke)."
Jeg var klar over at bøkene med historien lå 'der', så jeg sa: "Det er sant, men hvorfor gjør dere ikke det i dag?"

- Vi har måkt til å tligi synder. Foraltie ikke Jesus Sine disipler: "Dersom i forlæter nogen deres synder, da er de forlætt; dersom i fastholder dem for nogen, da er de fastholdt?"

- Ja, det gjorde Han.

- Gir ikke det kirken autoritet da? Peter var kir- kens leder.

- Hvis kirken vil forlæte dem slik Peter gjorde det. Da de spurte: "Hva skal vi gjøre for å bli frelst?", sa han: "Omvend dere og emvæt av dere la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlæ- relse". Hvis dere gjør det, da kan jeg gå med på det."

- A, du prøver å forsvare Bibelen.

- Det er Ordet.

- Gud er i Sin Kirke.

- Gud er i Sitt Ord. Menneskenes ord er løgn; Hans Ord er Samheten.

Det fantes ikke noen måte som han kunne se det på.

Og der går de, videre innl mørket. Og protestantene faller i det i tusenvis. Her er de og adopterer deres trobøkkjennelser og fortsetter bare med det. Ordet kommer (frå i lysset) og beviser det, Jesus Kristus åpenbarer Seg som "Igår og idag den samme, ja til evig tid", og i dette trobøkkjennelses-skjæret fortsetter de

bare videre i det ytterste mørket! På samme måte som de gjorde det i Noas tid, og på samme måte som de gjorde det til alle tider, slik gjør de det igjen i dag - rett ut i det ytterste mørket! De avviser lysset fordi trobøkkjennelser har gjort dem blinde.

A, for en mørklagt tid vi lever i nå! Ja, de avviser Kristi sanne Ewige lys, og det er det som gjør det. Kalle demomansjoner kan aldri bringe liv til Guds Ord, fordi det bringer liv til deres demomansjon. Vi har i dag flere bekjennende kristne ... Jeg sa til denne presten: "Jeg kan gå med på i det at den katolske kirke var i begynnelsen på pinsesestens dag."

Men ikke ved Nikea, Roma. Kirken begynte i det hele tatt ikke i Nikea, Roma. Den begynte på pinsesestens dag. Det var i Jerusalems Kirken begynte. Jeg sa: "Jeg vil medgi at disse menneskene, slavene og slike, som hadde den Hellige Ånd, deres herrer så deres kraft og hva de gjorde, reiste opp dødde, talte i tungor, kastet ut onde ånder, forutsa ting som skulle hende. Og profete- tene blant dem dro omkring i fåreskinn, de spiste ur- ter, og de kom til dette Nikea-konsilet, og slike store menn!"

De kom til denne Nikea-konferansen, og de sto for Ordet! Men under disse 15 blodige dagene ble 'Fader, Sønn og Hellig Ånd' godtatt som en trobøkkjen- nelse, istedenfor Bibelsens lære: 'I Jesu Kristi navn.'"

Alle de protestantiske kirkene kom gjennom dette, de ble født rett inn i det, det og alt det andre var det samme. Den fellektlige forståelsen av den Hellige Ånd. De tar nadverd og drikker vinen: "Det er den hellige nadverd, som betyr Hellige Ånd." Presten gir deg de- nen Bibelen leses ikke slik: "Da pinsesestens dag var kommet, kom det en prest gående på veien med snuppen snudd rundt og sa: Strikk ut tungen og ta den hellige nadverd." Nei, det står ikke: "Alle dere folk, kom hit og gi meg fellekkapets høyre hånd, - dere bapstister, metodister - og jeg skriver deres navn (i boken)".

Men den slier: "Da pinsesestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted. Og med ett kom det en lyd fra himmelen som et fremtørende veidlig vær og lysle

hele huset der de satt. Da blev de alle fylt med den Hellige Ånd, og de begynte å tale med andre tungert, alt etter som Anden gav dem å tale." De dro ut på gaten, sjanglende som fulle folk, Maria og alle de andre, påvirket av den Hellige Ånd. Folk lo av dem og sa: "Disse er fulle av ny vin." Hva var de (som lo)? De var forblindet av en trobøkkjennelse. Denne lille predikanten ved navn Peter sto der og sa: "Dere jødiske menn og alle dere som bor i Jerusalem! La dette være vitnerlig for dere og Iån øre til mine ord. Disse er ikke drukne. Men la meg fortelle dere hva Skriften har sagt ville skje. Dette er Lyset! Dette er det manfesteret Ordet." Amen.

Det samme skjer i dag og de gjør det samme som gjorde da, de gikk bort og ristet på hodet. (Jesus) sa: "La dem fare! de er blinde veiledere for blinde; men når en blind leder en blind, faller de begge i grøften." Det trenges Kristi Ewige Liv for å bringe Livets Ord til å stadfeste seg, til å bli kjøtt. Det trenges den Hellige Ånd for å få Ordet fra Gud til å virke. Jesus sa: "Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet for all skapningen!"

Se her, Markus 16, Hans siste befaling: "I all verden." All verden. Det er fremdeles ikke kommet ut der (i all verden). " ... all verden og forkynn for all skapningen. Den som tror" - "I all verden" - "og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt. Og disse tegn skal følge dem som tror ... " De skal handliise på predikanten? Nei. De skal bli et godt kirkelemde! Nei. "I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale med tungert, de skal ta slanger i hendene, og om de drikker noget giftigt, skal det ikke skade dem; på de syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet." Hvor langt? "All skapningen."

Hvor mye? "All verden, til Han kommer igjen."

"Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør; og han skal gjøre større enn disse; for jeg går til min Fader."

Hvordan vi kan vende oss bort fra Det, er mer enn jeg kan skjønne. Vi er i større mørke nå enn de var.

Nå har jeg et par verser til her og så ønsker jeg å komme fram til avslutningen så snart som mulig. Vi er i større mørke enn de var. - Jeg vet at jeg holdt på å slippe dere ut i omtrant en og en halv time ...

- Nelli (Fra forsaml.)

Dette båndet går ut, dere skjønner det.

De er i større mørke enn vi er. Jeg kom med en påstand om at kirkene i dette skjæret er så forførende og det ser ut som det er Sannheten. Sa ikke Jesus det? La oss se på Matteus 24. Jesus sa at de to ånder kommer til å være så like i den siste tid at det ville ha forført de utvalgte hvis det hadde vært mulig. Det skulle komme en utvalgt gruppe for å danne Hengjengen i de siste dager. Og disse organisasjonene med det de kaller deres sannhet, ville være så nær opp til det Sanne, at det ville forføre de Utvalgte (dvs. de som k a n bli forført), til og med plusevennene. Vi vet at vi ikke kan forføre en plusevenn med en eller annen metodist eller baptistiseretning. Vi kan ikke det. De ved bedre. Og heller ikke kan man forføre en baptist med en luthersk lære. Og heller ikke kan vi motte, se, Budskapet i dette Ord gjennom en eller annen plusevenn, en falsk 'Fader, Sønn og Hellig Ånd' (-lære om at Gud består av tre personer) og alt dette der i de trobøkkjennelser som de har i dette organisasjonssystemet.

Nei, sannelig ikke. Det kan aldri forføre dem, for de Utvalgte kan ikke bli forført.

Hva er det? Forførelse. Disse lysskjer, hva gjør de? De leder kirken til nedslaktning i kirkerådet ved deres lysskjer. Det kommer til å bli en endelig nedslaktning, når hun (Kirken) og Roma blir forbundet. Når de dannet dyrets merke, da finner den endelige nedslaktningen sted. Og disse lysskjer som vi har nå, se bare hva de gjør, de leder folkert. Det er som en gett. En gett leder fårene til slakterbenken. Det har dere sett i slakterlene. Getta går dretreke dit og leder fårene inn, så hopper den vekk og lar fårene gå inn. Det er slik den gjør det. Slik gjør den alltid. Det var gettene som ledet Jesus, lammet, til slakterten.

De romerske geltene! Det stemmer.

Det er demomansjonsgeltene som i dag leder de uskyldige farenne til slakteren. De setter sine navn i disse bøkene og da er det ferdig. Det er dyrets merke, det er i Herrens navn jeg sier det. Jeg har holdt dette tilbake i lang tid. Det er sant. Hva er dyret? Det er det romerske hierarkiet, den første organelasjonen. Hva er dets merke? Den samme tingen, nøklettig den samme tingen som 'det' var. Nedslaktning ved et lys-skjær! Men på tross av det nåværende mørke, har vi fremdeles sett Guds Lys skilne igjennom. Hvor takknemlig vi er for det! Vi har sett Lyset - Hans Ord som Han har godt etter. Vi har sett Lyset - Hans Ord som Han lovet for denne tid, bevisst og stadfestet. Det er Samheten, Lyset i denne tiden. Hvor glad vi er! Det er ikke noe som er galt. Ingenting.

For ikke så lenge siden var det en predikant her som sa at han var nede i Florida og fikk seg en bil; jeg tror at det var en Chevrolet, og den ble i ustand. Han kunne ikke få den til å virke. Han dro til et verksted og en mekaniker la seg innunder bilen og så over den og banket her og der; han kunne ikke få den til. Han prøvde en ting og det virket ikke. Så prøvde han noe annet og det virket heller ikke. Han satte på en annen dynamo, skiftet pluggen, stifter - han kunne ikke få tingen til å gå. Han kunne ganske enkelt ikke få den til å virke.

Så dukket det opp en finkledd mann. Han sa: "Kan jeg få lov å komme med en liten opplysning?" Mekanikeren hadde nok fornuft til å si: "Ja, takk."

- Hvis du gjør 'silik' og justerer 'det' og 'det' og så setter det sammen, prøv det da. Han gjorde silik, satte det sammen og - der gikk den. Mekanikeren smudde seg rundt og sa: "Si meg, hvem er du?" Han var hovedingeniøren ved General Motors. Han hadde vært med å lage tingen. Det var han som hadde konstruert den.

Og når vi snakker om metodist, baptist og presbyterianer, da er Sjøf-mekanikeren her. Den som har konstru-

ert Ordet Silt, Mannen som skapte hvalene og jorden og utformet Sin Menighet! Kjenner Han til hva som trengs til Opprykkelsen, eller kjenner metodist- eller baptist-kirken bedre til hva som trengs? Det er Han som har utviklet det. Han vet hva som trengs.

Han er velkledd i kraften av Hans oppstandelse (Fil. 3, 10). Hallelujah! Han går iblant oss, i dag, i Kraften av Hans oppstandelse. Han vet hva som trengs for å sette en Menighet i skikk for Opprykkelsen. Han kons-truerte Den og satte delene sammen her i Bibelen. Amen! Bare så på Strømmen så den kan flyte gjennom Og se da hvordan det virker. La tro på Hans løftes Ord for i dag flyte gjennom det og dere skal få se hvordan det virker. Hvordan? Han er den som konstruerte den. Han utviklet Sin Menighet ved Ordet. Det er Han som setter den sammen. Ikke med metodist-, baptist-, presbyterianer- eller plaseorganelasjon, men med Silt Ord. 'Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert et ord som går ut av Guds munn."

Kom ut fra disse lyskjærene midt i mørket, denne mørke tiden som vi nå lever i. - Nå har jeg omtrent fem minuter igjen. - Midt i mørket, hvem skal bringe den lille Bruden ut? Hvem har kjennskap til det? Sjøf-ingeniøren, jovisst. (Han kan føre oss) ut fra all forvitringens fra alle disse lyskjærene. Vi har metodist-skjæret på den ene siden, baptist-skjæret på den andre siden, presbyterianer-skjæret 'den' velen, plasekjæret 'den' velen og alt dette 'lyset' rundt omkring. De går og får sitt navn inn 'her', i dette lyskjæret her, så ser de noe 'der'. Og så kommer de 'hit' ... Som jeg sa til den prestent: 'Hvis alle dere er den opprinnelige kirken, og dere holdt dere etter læren fra de mennene som satt i Niken, hvorfor har dere da ikke den kraften som de hadde i begynnelsen? Hvorfor gjør dere da ikke de tingene som de gjorde, som Jesus sa?'

- Å, vi er flere mennesker nå. Vi lever i en annen tidsalder. - Men Ordet forandres ikke. Han sa: 'Disse tegn skal følge dem i alle tidsaldre. Hvalene og jorden skal forgå, men Mitt Ord skal aldri forgå.' Silik er det.

- Vel, du snakker om en Bibel.
- Ja, Ordet er Kristus.

Slik er det. Og i dette lys skjæret viser metodistene hva de har, baplistene hva de har, presbyterianerne hva de har, hver av dem vokser seg større og større (medlemstall) hele tiden. Hvor er den stakkars lille Bruden? (Som skøt etter Sannheten). Hun gikk til 'Pinseuhet' en stund. Hun skrev navnet sitt der og ... Hun fant ut hva de gjør. Så kom de hit og: "Du må høre til oss. Hvis du ikke hører til vår kirke er du ikke i Bruden. Da er du ikke noen ting." Så går hun til 'Assemblies' (Pinsebevegelsens hovedforamling) og ser hva de har. Det samme igjen. Hun går til baplistene og ser hva de har. Presbyterianerne. Hva skjer med den arme lille? Hun kommer nok fram, gjør dere bære ingen sorg. Hun kommer til å være der.

For et par år siden var det en kar som sa følgende. - Han var nede i New Mexico. Jeg holdt et møte nær Carlsbad Grove. Dere har vel hørt om dem. Og da (gulten) tok en mann, hans kone og en flokk med barn i hel-sen og kjørte helt ned til bunnen av denne hulen. Og da de var kommet ned, slukket de alle lys. Og da de slo av alle lysene var det ikke mørkt som midt på natten. Jeg fikk dem til å gjøre det her en gang i disse grotene i Colorado da min kone og jeg var der. Du kunne holde hånden din 'silk' og du kunne ikke se noen ting. Og der var en liten jente som begynte å skrike, "Oh-th-hi" Hun var dødens redd, for det var så mørkt. Den stakkars lille famlet alle veler og skrek og ropet på sin pappa og mamma. Hun greidde ikke det, det var så mørkt. Hun hadde aldri opplevd slikt et mørke.

Slik er det omtrent nå. Det er så mørkt at du ikke vet hvor du skal gå. Du kan gå til metodistene, baplistene, presbyterianerne, det er overalt det samme, de spiller denne gamle, døde, råte mannaen med makk i. Det er det samme, - en eller annen trosbøkkjennelse, "Kom og hold deg til 'dette'", og en annen sier: "Hold

deg til 'dette'" - gamle trosbøkkjennelser og slikt. Du kan ikke se Kristus i det. Men du ser noen selvtretfeligde mennesker. Dog mange er fine mennesker, de som er inni disse denomnasjonene. Jeg snakker om systemet - ikke om folket som er i dem. Men dere skjønner at det er hva de holder på å spise. Vi må fortelle dem det! Og 'Her' er fersk fødel!

Så denne lille jenta sto der og skrek av full hals og holdt på å bli hysterisk - slik som den lille Bruden er omtrent. Men vet dere hva? Hennes lille bror ropte: "Ikke vær redd, lillesøster!" Han sto i nærheten av helsestøtteren. "Her er en mann som kan slå på lyset."

Frykt ikke, lille Søster, det finnes en Mann her som kan slå på lyset. Han kan få dette Ordet til å leve. Vi vet ikke på hvilken måte Han kommer. Vi vet ikke når Han kommer. Jeg vet ikke noe om det. Men Han er her og Han kan slå på lysene. Hvordan kommer vi oss ut? Jeg vet ikke. Men Han er her og Han er den som kan slå på lyset. Han er det. Han er lyset. Han gjør seg selv kjent, det er på den måten Han slår på lyset. Det er helt riktig. Det trenges Kristus til å 'blitze' bort i Hans lys, da flyr mørket alle veler. Han tager atskillelsen. Han drar sin lille Brud ut. 'Jeg vill ta et folk ut fra Hedningene for Mitt navns skyld, de som skal bære Mitt navn' (Ap.gj. 15, 14).

Hva er navnet Hans? All right - ikke metodist, baplist, lutheraner. Det er Jesus Kristus. Slik er det. Han er lyset, Sannheten; lyset, og det finnes ikke mørke i Ham. Han gjør mørket når Han kommer, for Han er Ordet. Ordet er lyset. For Han taler: "Det bli lys", og det var Ordet som ble til lys. Når Han taler 'Dette' (Ordet), da er det lyset for den bestemte tidsalderen, hver gang. Han er nå her, ikke i et skjær, folk lever i et lys skjær, men Han er det stadfestede Ordet. Han er absolutt lyset i mørkets time. Alle disse falske lys skjærene og sakene kommer til å fordule. Han er her. Frykt ikke. Slå på lyset, Hans lovede Ord. Det lever. Den som tror på Meg skal også gjøre de gjerninger som Jeg gjør." Da er det Ordet.

"Som Faderen har sendt Meg, så sender Jeg dere." Faderen som sendte Ham, kom inn i Ham. Jesus som sender dere, kommer inn i dere. Og de samme gjerninger som Han gjorde da, gjør Han nå. Hvorfor? Ordet er blitt kjøtt, er kommet i menneskekjøtt og stadfester seg som Lyset for denne dag. Der er det. Det viser ganske enkelt veien fram til Lyset - inni Lyset. Vise menn som ikke er forblindet av trobskjennelser og demotiansjon, vill vandre i det Lyset. "Her er en Mann som kan slå på Lyset" all rígt. Hvordan gjør Han det? Ved å stadfeste Sitt Ord for denne dagen. Jesus, Guds Sønn, som lovet Ordet for denne dagen, er her sammen med oss.

Dere må ikke la dere skremme. Bry dere ikke om hva de andre gjør. Hvis dere gjør det, kommer dere til å vandre i mørke. Vær kloke. "Men de av folket som kjemmer sin Gud, skal stå fast og holde ut", som Daniel sier. (Dan. 11, 32) De vandrer i Lyset likesom Han er i Lyset. Vær ikke bekymret. Det kan se mørkt ut, det ser ut som om de kommer til å legge press på oss, på enhver. Dere kan legge merke til deres proklamasjoner som sendes ut: 'Alle de små kirkene er nødt til å slutte seg til nå. Dere er nødt til å komme.' Ellers kommer de til å stenge dere ute. De kommer til å få det til. Vi skal berøre det meget inngående i kveld, når jeg kommer fram til denne tid. "Vi kommer til å stenge dere ute." Du må være en av dem, du er enten inni det eller du kan ikke gjøre noen ting, du kan ikke engang hverken kjøpe eller selge. Slik er det. Du våger ikke engang å be for syke. Hvis du blir tatt i å be for noen som er syk eller du gjør en eller annen form for åndelig tjeneste, blir du forfulgt etter statsens lov og straffet. Det stemmer nøyaktig. De kjemmer til det. De har det i papirene sine. Du kan ikke gjøre noe, du må være med i deres kultus.

Broder, la meg fortelle deg noe. Det er best at du får Kristus sikkert i ditt hjerte nå, for det kommer en tid da du virkelig får bruk for det. Du er utenfor da-husk at når det seglet er satt på, da er det for alltid. Så gjør ikke det. Tro ikke dette der.

Men gå rett inn i Kristus, Ordet, med en gang. Ordet blir stadfestet og det viser at det er Lyset for denne tid. Det er på denne måten at vi vet at Han er Lyset, fordi han er Lyset som åpenbarer seg i kjøtt. Hvordan vet vi det? Han var Guds Ord gjort til kjøtt. Guds Ord viste seg, stadfestet hva Messias ville gjøre når Han kom (Joh. 4, 25).

Kvinnen ved brønnen sa: "Når Messias kommer, da vil Han fortelle oss disse tingene. Du må være Profeten" - som er Ordet - "som sier oss disse tingene forut."

- Det er Meg. Lyset skinte på det lovede Ord. Der var det var nok. Lyset skyndte seg inn i byen og sa: "Kom og se en Mann som fortalte meg alt jeg har gjort. Er ikke det Messias?" Der var det. Uansett hva de andre sa, så visste hun at dette var Messias.

Husk at i hver tidsalder, i mørkets tid, har Gud alltid hatt Sitt Ord for å skille Lyset fra mørket. Han hadde Det på luthers tid da den katolske kirke hadde (tak på) alt. Han sendte luther som et skinnende lys, og luther skilte Samheten fra mørke. Og da lutheranerne var begynt å bli forvirret, sende Han John Wesley og han skilte Lyset fra mørket. Og i de dager da metodistene, baptistene og presbyterianerne var stivnet til, sendte Han pinsebudskapet til å skille Lyset fra mørket. Pinsevennene gikk rett ut i mørket igjen, de fikk sin organisasjon, og de tok sine trobskjennelser og slikt.

Nå er tiden inne da dette Ordet skal stadfestes. Han sender Lyset, det åpenbarere Ord slik som Han gjorde i begynnelsen, Han sender Ordet som beviser seg selv. Det finnes lys, og Han atskiller alltid. Det samme har vi nå, som Evgige små lys i begynnelsen. Se her, barn, jeg er fem minutter over tiden nå. Men la meg få si denne ene tingen. Det er en Mann tilstede. La dere ikke skremme, uansett hva de sier. Jeg har vært ut for at det gikk så langt at jeg ikke så noen utval, men Han er alltid tilstede. Hans aldri sviktende nærver er der alltid. Han kan slå på Lyset.

Han ventet bare på hva du vil gjøre. Han kan slå på bryteren når som helst Han ønsker det.

Der er en Mann som kan slå på Lysene. "For dem som satt i dødens land og skrygge", noen av dem i kreftdødens land, noen av dem i denomnasjons-dødens land, noen av dem i trosbekjennelses-dødens land, noen av dem i tradisjons-dødens land, alle disse forskjellige former for 'død'. "De har sett et stort lys." Mannen som blinket med Lysene da, er Den Samme som sa i begynnelsen: "Det bli lys." Det er den samme Gud, "I går, i dag og til evig tid den samme." Han er til stede i dag her og nå. Ikke bli redd. Han kan slå på Lysene. Ikke bli redd når forfølgelsen kommer. Det finnes et lys. Han sa at Han ville ta Sitt folk bort.

Han kommer ikke til å gå inn i den store trengselen. Det skal hun aldri. Han sa at hun ikke skulle. Hun vill bli rykket bort. "Hvordan kommer det til å skje, broder Branham? Det ser følt så mørkt ut!" Tansett hvor mørkt det blir, om du ikke kan se en hånd for øynene, husk bare på at det er en Mann her som kan slå på Lyset. Han skal rykke Menigheten bort. Du kan si: "Vel, akkurat nå så er jeg ..." (I vanskeligheter).

Jø, Sadtrak, Messak og Abed-Nego sto foran den brennende ildovnen, men det var en Mann som kunne sette på lut-Dette 'tremafarende, Veldige Vær' som kom ned på plusefastens dag. Han slo det på og blåste all varmen bort for dem, ilden. Det var en Mann der, Han ble kalt 'Den fjerde Mann' (Dan. 3, 25). Det er En her i dag. Han er den Eneste! Halleluja! Han har Sin hånd på bryteren. "For dem som satt i dødens land og skrygge, for dem er et lys opprullet." Fortask det ikke. Morta det, i Herrens navn, mens vi bøyer vårt hode et øyeblikk.

Vi vill vandre i Lyset,
Det er et vidunderlig lys.
Det kommer der hvor nådens dugdråper funkler;
Det skinner rundt omkring oss både dag og natt:
Jesus - Verdens Lys.

Alle dere Lysets hellige - proklamér:
Jesus - Verdens Lys,
Da vil Himlens klokker ringe,
Jesus - Verdens Lys

Hva er det? Det stadfestede Ord er Jesus i dag. Han er Ordet.

(Sang)

Med vkre hoder bøyet. Jeg undres på hvor mange her som gjerne vill vandre i dette Lyset, under den Hellige Andes ledelse, det stadfestede Ordet av i dag? Å se Ordet som Gud lovet for i dag, å se det stadfestet! Var det ikke det Han var i begynnelsen? Han var Ordet. Sannan ble født; Han var Ordet. Han var Messias; Han var det stadfestede Ord. Så Ordet, Gud, talte om endan i begynnelsen. Nå er det et Ord for denne tid, og Han er her og stadfester dette Ordet. Midt i forvirring, mørke og lysskjær ser det ut som det er temmelig likt Det, men det er det ikke. Trosbekjennelsen er ikke noe bevis på at det er Det. Jesus sa: "Hvis Jeg kaster onde ånder ut ved Guds finger, ved hvem kaster dere dem ut da?" Dere skjønner, de drev dem ikke ut. "Men hvis Jeg kaster ut den onde ånd ved Guds finger, da er Jo Guds Rike kommet nær til dere." (Matt. 12, 27-28) Å, la oss tenke på det mens vi løfter våre hender. Sakte nå, riktig sakte, og tenk over det:

(Sang)

Mens det spilles fortsatt, ønsker Jeg å spørre om noe. Hvert tidsalder har vært det samme. Hva skjeddde med dem som avviste Lyset på Noas tid? De gikk inn i Guds dom. Hva skjeddde med Farno i de dager da Lyset fra den brennende busken var i Moses? De vandret i dødens hav. Hva skjeddde med Datan som først begynte, men som senere avviste Lyset? Han forsvant i en sprekk i jorden, den svelget han.

Hva hendte i alle tidsaldrer med dem som ikke ville vandre i Lyset, Lyset for den tid (de levde i)?

Det var Jesus hele tiden. Det var Jesus i disse menns dager. Det er Jesus i dag, for Han er Ordet, og Ordet gir Lys. Det er Lyset for dagen. Tenk på det nå, stille, mens vi spør i all opplyktighet: Vandre du i Lyset? Mens vi nynner det igjen.

(Sang)

La oss reise oss. Jeg ber vår Himmelske Fader om å la dette Budskap synke dypt inn i hjertene til folket som er tilstede, og for disse som kommer til å høre det fra Lydbåndet. Og nå Lyset komme på Ordet, Sæden, og bringe fram hver forutbestemt sæd som er blitt plantet her i disse forskjellige Lysskjer og organisasjoner. Må de få se som Nikodemus, om de nå må komme om natten, komme til Lyset. Gi oss det, Fader. Må det skje denne store hendelsen, denne Steinen som ble revet løs fra fjellet, dog ikke med hendene. (Dan. 2) Den kommer til å knuse disse hendingeriker helt ned til jorden, alle disse kongeriker, åndelige og naturlige kongeriker. Og denne Steinen kommer til å fylle hele jorden, det blir en rengjøring. De som blir knust av denne Steinen, blir til fint støv, og de som kaster seg ned for denne Steinen, har et solid fundament.

O, Kristus, la meg som Din tjener dø i meg selv ved denne Steinen, denne Klippen av Ditt Ord. Herre, Gud, la meg stå slik som David og disse stridsmenn fra gammel tid, de som sto sammen med David, la meg stå for dette Ordet i dag mens jeg ser at det blir avvist av demotiasjonene. O, Gud, gi at vi må ha styrke og mot og den Hellige Ånd for å stå, for tiden blir mørkere og mørkere. Må vi alltid kunne huske at Du er tilstede for å stå på Lyset. Hver time Du skulle ønske, kan Du stå på Lyset, Fader. Som Du sa: "I er verdens Lys" (Matt. 5, 14). Gi det, Herre, at våre lys, som er i tjeneste for Deg, må skine så klart at andre må kunne se Evangelietes Lys idet vi lever det, Herre, dag for dag, og reflekterer Jesu Kristi Liv for dem slik som Han var her på jorden: Fylt med ydmykhet og godhet og sanntidig med Ordet som ble levd direkte gjennom Ham.

Gi det, Herre. For vi ser hen til Deg, den Mektige, som har bryteren i hånden. Du holder hele verden i Din hånd. Du holder alle ting i Din hånd, og Du vokter verden ved Ditt Ord. Fader, la oss mota Ordet; vi Du, Herre? La det bli vitnesbyrdet og lengselen av hvert hjerte her inne. Fader, når David sang disse lovsangene som vi synger nå, ble de til profetier. De var profetier og Du anerkjente dem. Når vi synger dem, Herre, la det være i våre hjarter også da, når vi synger: "Vi vil vandre i dette Lyset." Det er et vidunderlig Lys. Det er Ordet. Det er Kristus som lever iblant oss. Ikke hva Han var, men det Han er, og, vi vet at det Han var bare reflekterte det Han er. Vi ber, Fader, at folket kan forstå det og vandre i dette vidunderlige Lys. Vi ber om det i Jesu navn.

Mens vi blir strøkende ett øyeblikk, vil jeg gjerne at vi alle synger. Her inne har vi presbyterianske, metodist-ter, katolikker. Dette er en blandet forsamling 'demominjonelt' sett. Husk, må det bli forstått, jeg sier ikke noen ting om folket i disse 'lysskjer'. Men jeg har bevisst det ved Bibelen at det er Lysskjer. Hvis det ikke var slik, ville Kristus ha gjort med dem som Han har lovet å gjøre. Men de avviste det. Og når du kommer dit, hva finner du da? En 'slutt deg til kirken, slutt en trosbekjennelse'. Og hva blir det av det? Når du kommer til veis ende, ser du at det var falskt, en luftspelling. Kristus er Ordet. Han er Lyset. Lev nå, mens dere kan leve. Du må leve for et eller annet. Hva lever du for? For at du kan dø. Hver eneste av dere, hva arbeider dere for? For å spise. Hva spiser dere for? For å leve. Hva lever dere for? For å dø. Så hvorfor ikke leve for å leve? Og videre, den eneste måten du kan leve på, er å akseptere Ordet. For: "Mennesket lever ikke av bread alone", det som vi tjener i vårt anskels sved, "men av hvert Ord som går ut av Guds munn." Og Ordet fra Guds munn er blitt stadfestet rett foran oss ved den Hellige Ånd. Lev ved Det, vil ikke dere? Nå ønsker jeg mens vi synger det igjen, at vi bare står der på vår plass, ta hverandre i hånden og si: "Broder, la oss vandre i

dette Lyset" mens vi synger 'Vi vil vandre i Lyset',
 Vill dere det? Bed for hverandre mens dere tar hvert-
 andre i hånden, og mens vi synger i lag, mens vi lukker
 våre øyne så langt det er mulig.

(Sang)

Med våre hoder bøyd nå. Husk da Israel var på reise,
 spiste de ferek manna hver dag, de vandret i Lyset fra
 Ildstøtten. Denne Ildstøtten var Jesus Kristus. Bibelen
 sier at Den var det. Og i dag er Han med oss; vi
 har Den. Vi vet at Han er her sammen med oss, den
 samme Ildstøtten, og Han gjør de samme tingene som Han
 gjorde da Han var her på jorden, for å oppfylle Sitt
 Ord. Og når vi går herfra, la oss da huske på, hold
 denne sangen i våre hjerter mens vi drar til våre hjem,
 og hjulene nyrner en sang. Før dere spiser deres måltid,
 bøy deres hode og takk Gud for at Han sendte lys
 til å bringe fram mat på jorden, for vårt naturlige
 legeme. Takk så Gud for at Han sendte oss åndelig lys,
 Sitt Ord, forat Han nå kunne gi Mat for sjelen. "For
 mennesket skal ikke leve av brød alene, men ved hvert
 et Ord som går ut av Guds munn." Bare fortsatt å syng
 denne sangen innl deg selv, i ditt hus, blant folk
 ditt, og så møtes vi igjen omtrent kl. 6.30 i kveid,
 for å få bønnekort osv. Da skal vi se dere. Inccil da,
 bøy hodene deres: Jeg vil be broder Neville, pastoren,
 om han vil komme opp her og avslutte med bønn.

***** O *****

Overs. Anton Kern - Korrlig. Jan Rogne
 Oversetterens anmerkninger er ført i parentes
 6270 BRATTVAG Tlf. 071 15406

Følgende taler er blitt oversatt til nå (aug. 1989):

ISRAEL OG MENIGHETEN	DEL 1-5	Talte:	1953
HEBRERERREVEIT:			
Kapitlene 1-7	DEL 1-11	aug.	1957
HEBRERERREVEIT:			
Spørsmål og Svar	DEL 1-3	sep.	1957
SIANGENS ÅTT		sep.	1958
EN FULLSTENDIG UTFRIELSE		aug.	1959
FORKASTET KONGE		mai	1960
EFESERREVEIT, EN PARALLELL TIL		mai	1960
JOSVAS BOK		mai	1960
GUDS BARNS APEBARELSE		mai	1960
BARNEKRA		mai	1960
FORLUSTET HEMMELIGHET OM HANS VILJE		mai	1960
FEM AVGJØRENDE KJENNETEGN PÅ DEN		mai	1960
LEVENDE GUDS SANNE MENIGHET		sep.	1960
RESLEKTET GJENLØSER		okt.	1960
JESU KRISTI APEBARING:			
Johannes Apebaring Kap. 1		des.	1960
Fatmos-synet		des.	1960
De 7 menigstider	DEL 1-7	des.	1960
JOHANNES APEBARING Kap. 4	DEL 1-2	des.	1960
NADENS OG DOMMENS TRONE		jan.	1961
JOHANNES APEBARING Kap. 5	DEL 1-2	jun.	1961
DET ALLTID TILSTEDVÆRENDE VANN			
FRA KLIPPEN			
DANIELS SYTTI UKER	DEL 1-3	juli	1961
NÅDENS BUDSKAP		juli	1961
MINE HERRER, VI VIL GJERNE SE JESUS		aug.	1961
ENHET		des.	1961
DET STØRSTE FELTSLAGET SOM NOEN		feb.	1962
GANG BLE UTKJEMPT		mars	1962
DET TALTE ORD ER DEN OPPRINNELIGE			
SÅD	DEL 1-2	mars	1962
VISDOM KONTRA TRO		apr.	1962
RESTAURASJONEN AV BRUDETRRET		apr.	1962
JERUSAH JIREH (HERRER SER)	DEL 1-3	junl	1962

Følgende taler er blevet oversat til nå (aug. 1989):

	Tale:
EN ANNENS INNFLYTELSE	okt. 1962
EN VELLEDER	okt. 1962
GUDSBESPOTTETLIGE NAVN	nov. 1962
HVORFOR JEG ER IMOT ORGANISERT	
RELIGION	
A KOMME HERREN I HU	nov. 1962
ANKLAGEN	des. 1962
PAULUS, EN KRISTI FANGE	juli 1963
HAN HAR OMSORG. BRYR DU DEG OM	juli 1963
DET?	
KRISTUS, GUDS ÅPENBARE HEHME-	juli 1963
LICHT	
TEGNET	juli 1963
FORTVILELSE	sep. 1963
HER ER EN MANN SOM KAN SLÅ PÅ LYSET	sep. 1963
SHALOM	des. 1963
EN RETTSAK	jan. 1964
BÅSNENNES HØYTTID	apr. 1964
DET FÆRMTIDIGE HJEM TIL DEN HIMMEL-	juli 1964
SKE BRUDGOM OG DEN JORDISKE BRUD	
GUD BEVISER SITT ORD	aug. 1964
I DAG ER DETTE SKRIFTENS ORD	
OPFYLT	
EKTESKAP OG SKILSMISSE	feb. 1965
PÅSKE - SEGLET	feb. 1965
DET ER SOLOPPGANG	apr. 1965
FORANDRER GUD NOEN GANG MENING OM	apr. 1965
SITT ORD?	apr. 1965
Læe Vayle: BUDBEREREN TIL LAODICEA	nov. 1965
MENIGHETSTID	

Helene 13.8

Han er du samme i dag og i for...

Hy for vreden som skal komme

Ap. 18.11 2. kor 1.17

Johnen og det samme i viden ligger
beundre ved feten. Matt 3.19.

På side 59 står det skrevet

Han spør mørket, En bedre oversettelse
Han siger indrevet.

William P. Papp